

Απο-οικειοποίηση: Γλώσσα και Πράξη

Έβελυν Γαβρήλου, Φοίβη Γιαννίση, Κωστής Πανηγύρης

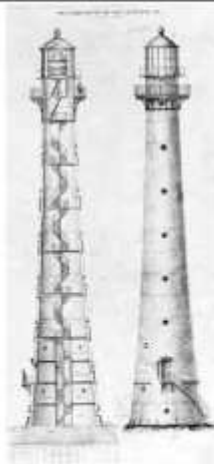

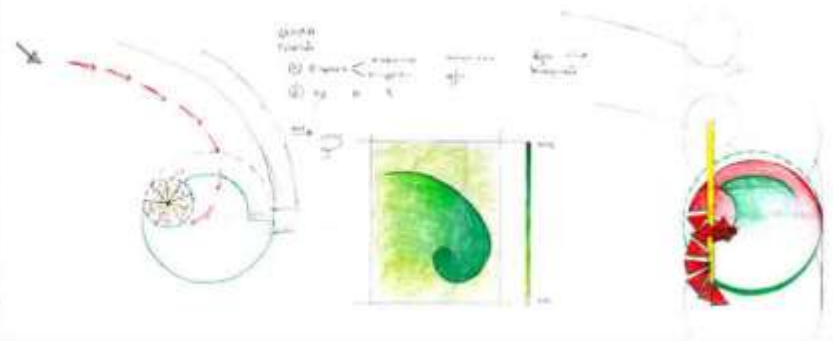
Ναταλία Μυλωνάκη

πρώτη άσκηση

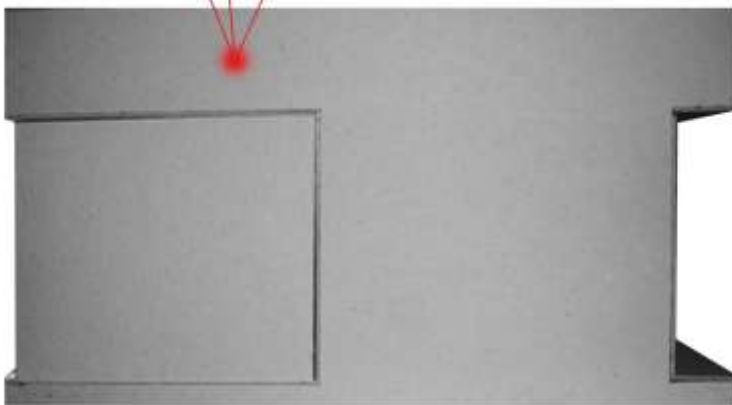
Μετά από μικρή έρευνα, η έννοια του φάρου αποσαφηνίζεται ως κάτι που αναπτύσσεται πολύ σε ύψος (στην τομή αυτή, η παρατεταμένη ανέλιξη της ελικοειδούς κλίμακας) και οδηγεί σε φωτεινό σηματοδότη - παρατηρητήριο.
Από τη σκέψη αυτή προέκυψαν σχέδια-διαγράμματα:

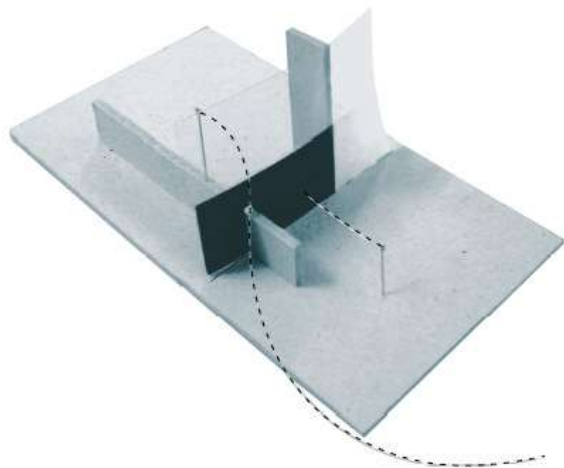

Κατοικία στην Αγριά

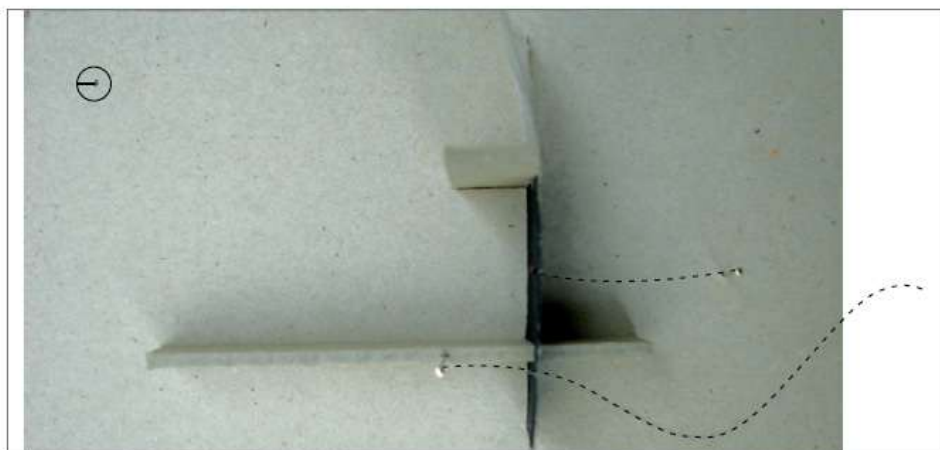
Σύνθεση II, 2006

ανιχνεύοντας το οικόπεδο

οπτικές σχέσεις χώρων:
προφύλαξη της ιδιωτικότητας
εξασφάλιση θέας

Προσεγγίζω το οικόπεδο σκεπτόμενη μια κατοικία.

Η μια πλευρά του βλέπει στη θάλασσα. Τα δέντρα του καδράρουν τη θέα.

Οι δυο ακουμπούν σε άλλα κτίσματα. Μέσα στο οικόπεδο βρίσκεται ένα παλιό δέντρο. Αυτό που βλέπω, τώρα είναι ένας ανοιχτός χώρος, μέσα στον οποίο δρουν οι διπλανοί κάτοικοι-γείτονες.

Τα όρια συγχέονται, και τα υλικά προδίδουν μια ιστορία.

Ο δρόμος μπροστά λειτουργεί σαν ένας προθάλαμος μέχρι τη θάλασσα.

Απλωμένα ρούχα από τα διπλανά σπίτια προς το δέντρο, καρέκλες και τραπέζια του κυρ- Γιάννη, ένα παλιό κλειστό πηγάδι, ένα ποδήλατο, ένας σκύλος. Ήχοι πουλιών, εργασιών, κάτοικοι κάθονται στη σκιά του δέντρου.

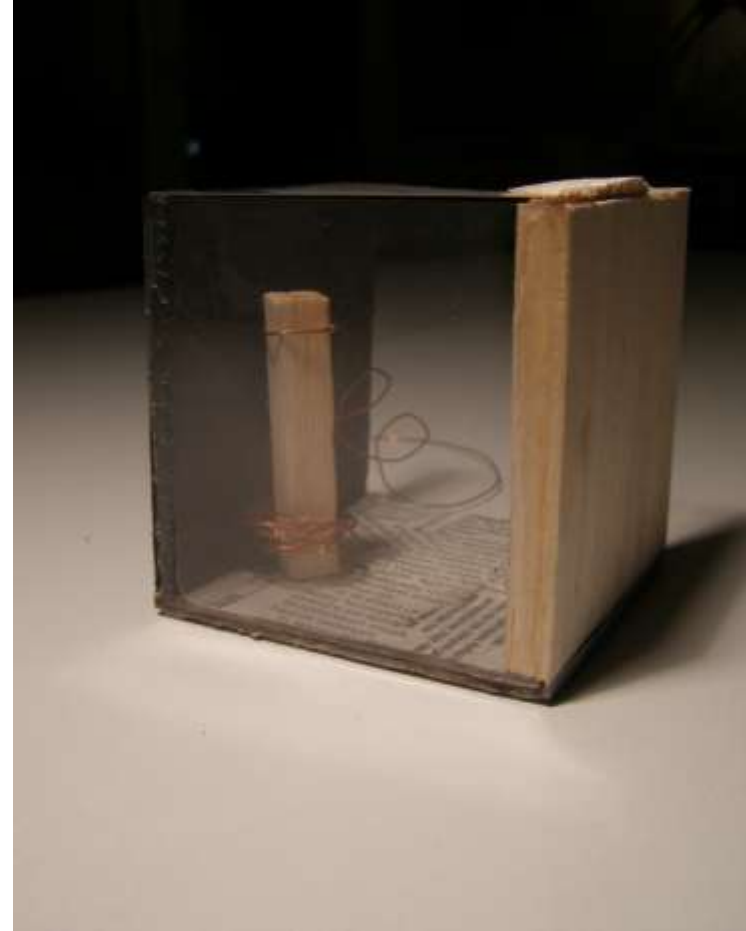
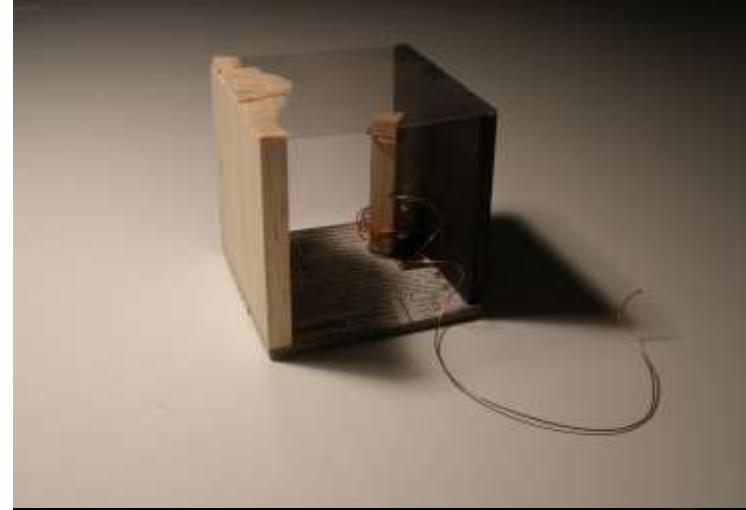
Είναι σαν όλος ο χώρος στον οποίο καλούμαστε να δράσουμε να είναι μια κατάσταση συνεχούς κίνησης και ενέργειας.

Συνεχείς διεκδικήσεις και σχέσεις.

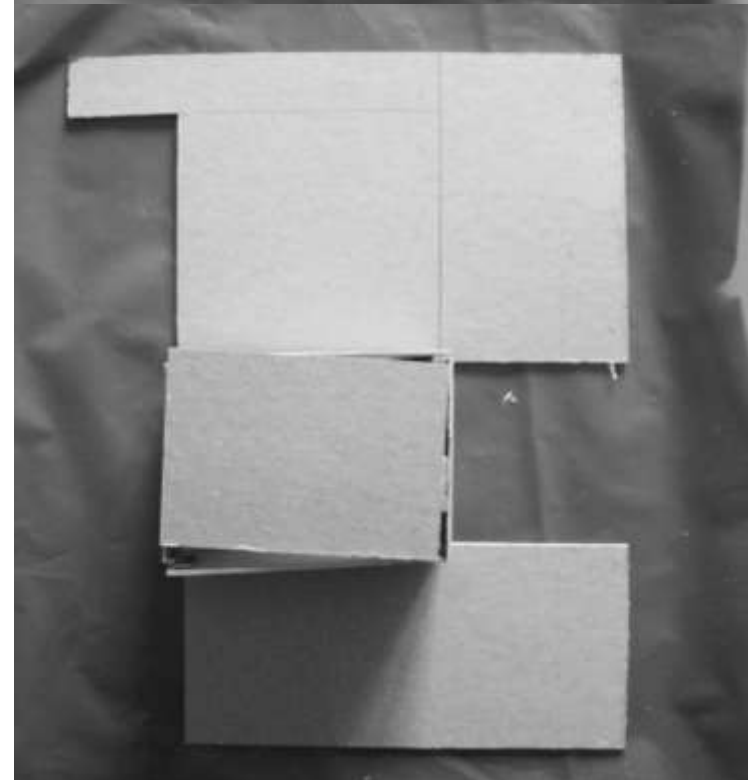
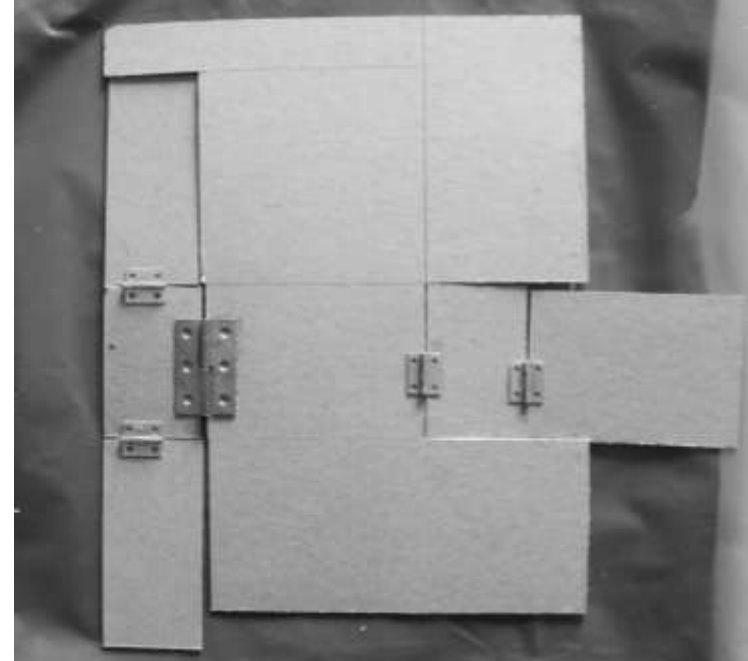
Αν μπορούσα να φανταστώ μια κατοικία αυτή θα σεβόταν τη σχέση με τους γείτονες και το δέντρο. Δεν ξέρω τι μορφή θα μπορούσε να έχει αλλά θα είχε «μάτια» προς τη θάλασσα και προς το βουνό εξίσου.

Θα άφηνε το βλέμμα και τον αέρα να την αγγίζει και να τη διαπεράσει.

Θα ήταν περισσότερο μια κατοικία-βίωμα και σχέση.

Ξεκινάω από τη λογική ότι το ίδιο το πάτωμα λειτουργεί σαν μηχανισμός παραγωγής του χώρου.
Στοιχεία του δαπέδου ανυψώνονται και ενώνονται.
Αποτελούν ένα ανάπτυσμα.
Κλείνει μέσα του αέρα και δημιουργεί χώρους και υποχώρους.
Είναι μια αναπνοή και ένα καμουφλάζ ταυτόχρονα.
Αναπνοή μέσα σε μια μάζα και μια κατασκευή που τελικά καμουφλάρεται στο έδαφος απ' όπου προήλθε...

ΜΕ ΕΝΑ ("1") ΣΤΟ (μείον)

(...)

ΜΕ

(φόρα)

ΣΤΟ

(μεταξύ)

ΜΕ

(οδήγησε)

ΣΤΟ

(οικόπεδο).

(...)

(έ-)

ΜΕ

(-ινα)

(...)

ΜΕ

(το)

ΣΤΟ

(-μα ανοιχτό)

(...)

(καθήσα-)

ΜΕ

(πάνω)

ΣΤΟ

(πηγάδι)

(...)

(σκαρφαλώσα-)

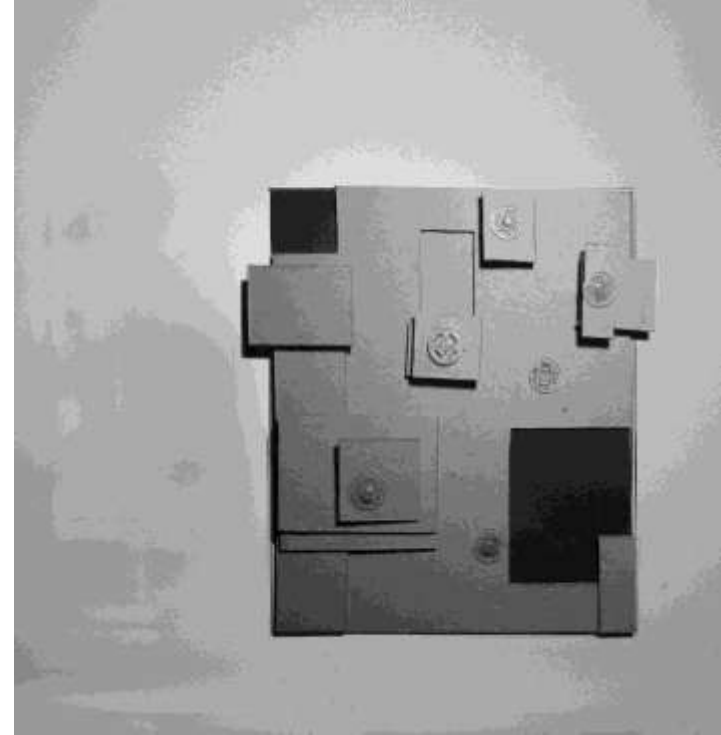
ΜΕ

(λίγο)

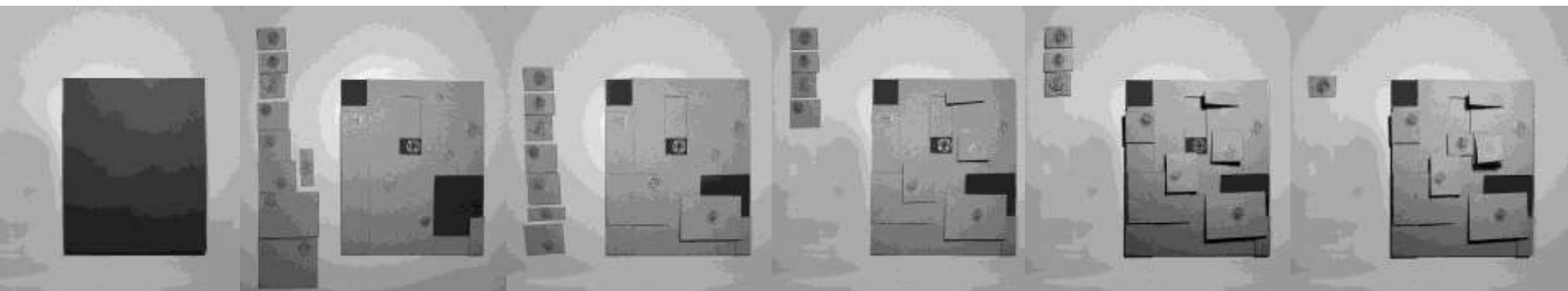
ΣΤΟ

(δέντρο)

(...)

Ελίζα Μαντέ_Με ένα κουμπί στο
πάτωμα

με μια σκέψη στην άσκηση
με μια άσκηση στη σκέψη

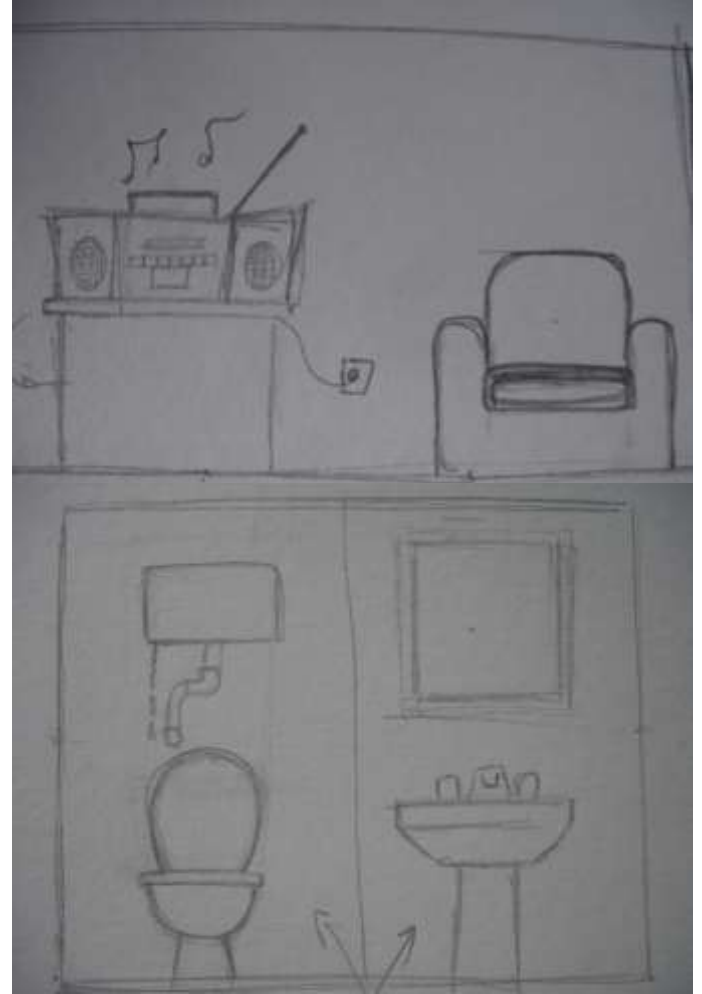
με ένα παράθυρο στο φως
με ένα φως στο παράθυρο

με μια πληρότητα στο όριο
με ένα όριο στην πληρότητα

με ένα άνοιγμα στο βλέμμα
με ένα βλέμμα στο άνοιγμα

με μια οθόνη στον κόσμο
με έναν κόσμο στην οθόνη

με μια ματιά στη διαφάνεια
με μια διαφάνεια στη ματιά

Το θέμα που πραγματεύεται η συγκεκριμένη εργασία σχετίζεται με την *παραβίαση του ιδιωτικού χώρου* από κάποιους εισβολείς.

Η κατασκευή θα περιλαμβάνει τέσσερις επιφάνειες (που θα δανειστούμε από το φουαγιέ της σχολής) στις οποίες θα καταλήγουν μαύρες ταινίες, οι οποίες θα ξεκινούν από έναν από εμάς, ο οποίος θα είναι δεμένος με αυτές. Κάποιοι από τους υπόλοιπους θα εισβάλλουν στο χώρο αυτό και θα προσπαθήσουν να κινηθούν σε αυτόν, έχοντας να «αντιμετωπίσουν» τις διαγώνιες ταινίες που τους φράζουν το δρόμο (αν υποθεθεί ότι η συντομότερη και κατ' επέκταση προτιμότερη κίνηση μεταξύ δύο σημείων είναι η ευθύγραμμη).

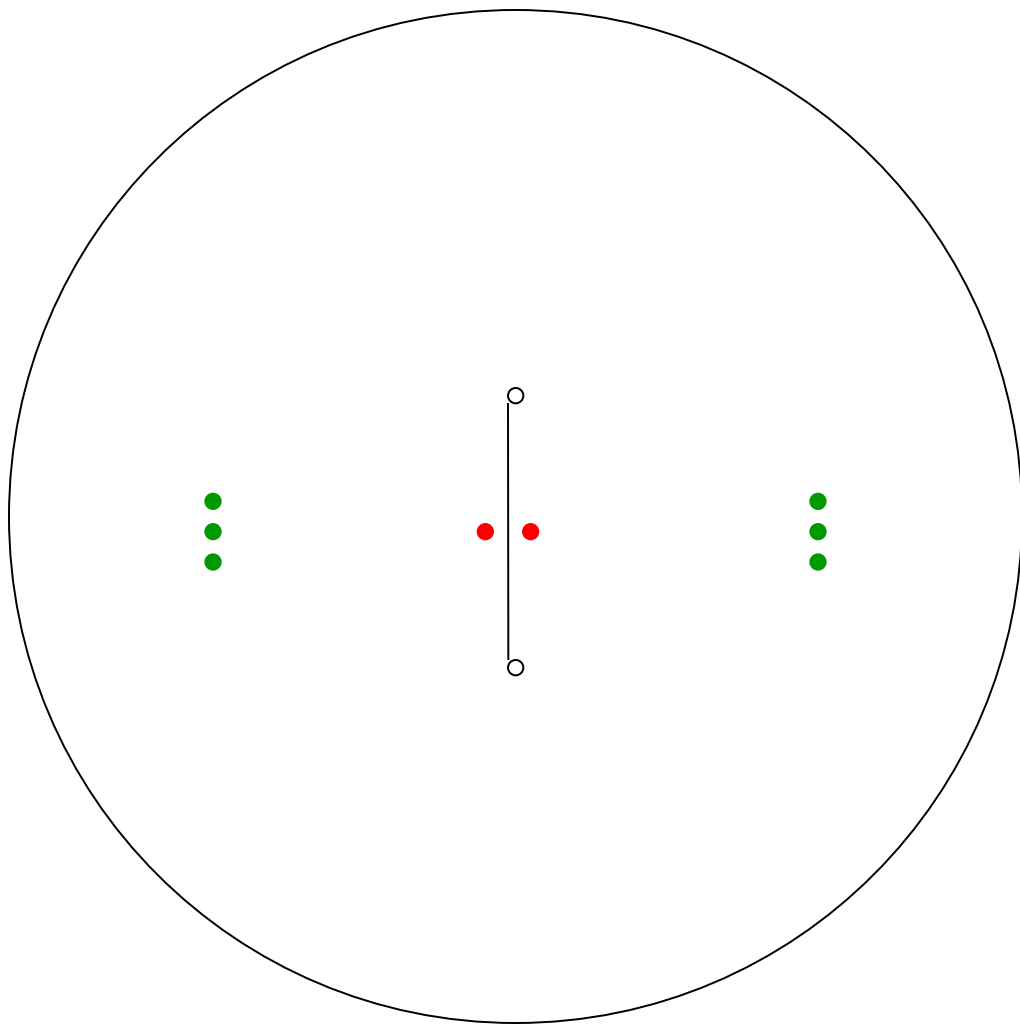
Με τον τρόπο αυτόν πραγματοποιείται εδώ ένα σχόλιο για την **ανθρώπινη κίνηση στο χώρο** και τις *επιρροές* που αυτή δέχεται από τα *αντικείμενα-εμπόδια* που συναντά. Μία δεύτερη παράμετρος που εισάγεται είναι η **έννοια της παραβίασης**, που προσθέτει στο στοιχείο της κίνησης στο χώρο, την «πρώτη φορά», την παράλληλη *κίνηση* και **προσπάθεια αναγνώρισης** του χώρου. Η είσοδος των «δραστών» στο χώρο δράσης θα γίνει σταδιακά.

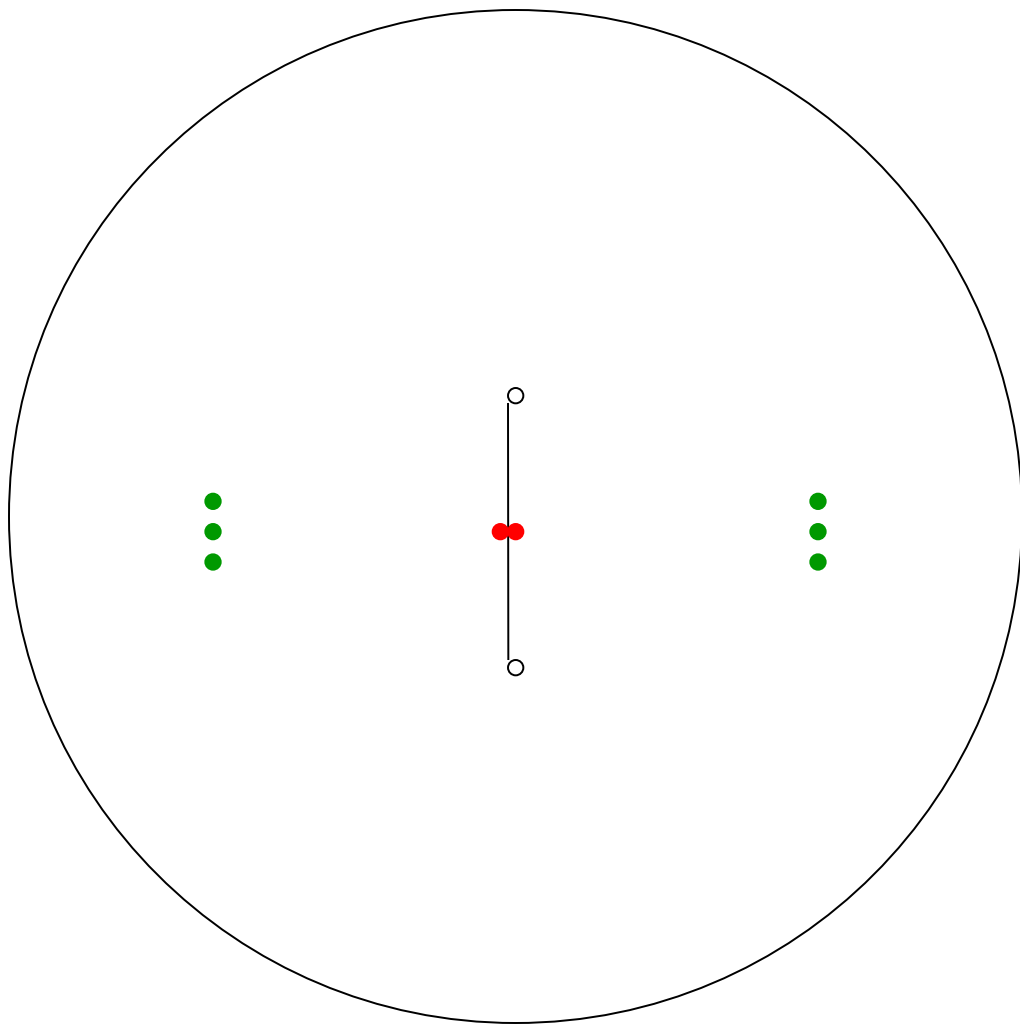
Πρώτα θα εισέλθει ο πρώτος, θα εκτελέσει μια συγκεκριμένη κίνηση και θα εξέλθει από το χώρο, στη συνέχεια θα ξαναμπεί στο χώρο δράσης για να εκτελέσει *την ίδια ακριβώς κίνηση*, ενώ ένας δεύτερος «δράστης» θα εισαχθεί στο χώρο και θα δράσει κι αυτός με κάποιο συγκεκριμένο τρόπο, αγνοώντας τον άλλον σαν να μην υπήρχε. Οι «δράστες» θα εισέρχονται και θα εξέρχονται από το χώρο δράσης κινούμενοι συγκεκριμένα και αυτόνομα, ακόμα κι όταν οι διαδρομές τους θα πλησιάζουν σε μεγάλο βαθμό, όπως οι άνθρωποι που περπατάνε στους δρόμους μιας πόλης αδιάφοροι ο ένας για την κίνηση του άλλου. Η *συντονισμένη* και ταυτόχρονα *ανεξάρτητη* κίνηση των «δραστών» θα πραγματοποιηθεί με την επαναληπτικότητα που περιέγραψα πιο πάνω και όταν η λούπια θα σπάσει οι «δράστες» θα αρχίσουν να ξεκολλάνε τις ταινίες από τους τοίχους και να λύνουν τον άνθρωπο που είναι δεμένος από αυτές.

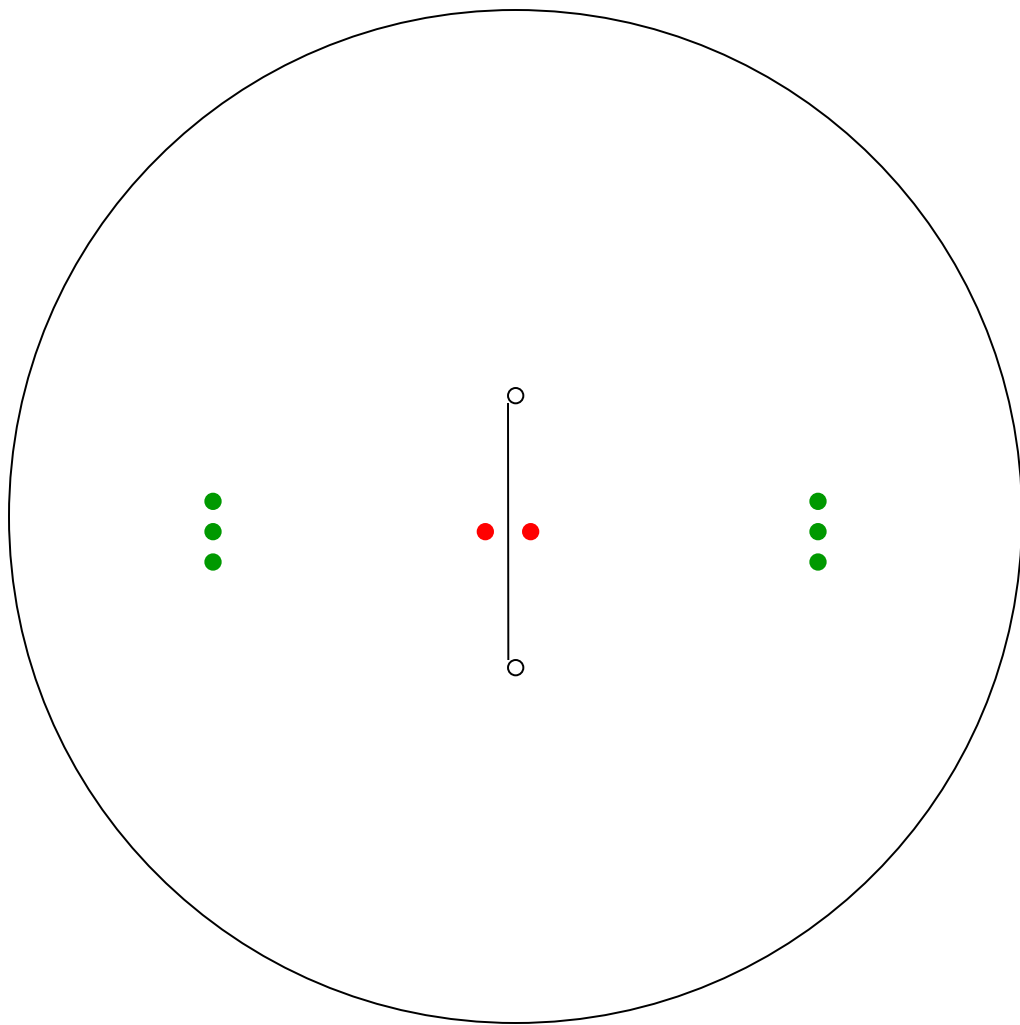
Αυτοί οι ιδιότυποι (καλοί- κακοί) «δράστες» θα αφαιρέσουν από το χώρο όλα τα αντικείμενα- εμπόδια που ο ίδιος ο άνθρωπος σχεδίασε και κατασκεύασε για να διευκολύνει τη ζωή του (και οι διαρρήκτες αυτό δεν κάνουν άλλωστε;;) και θα στερήσουν-απαλλάξουν τον ανθρώπινο χώρο από όλα τα αντικείμενα- εμπόδια της κίνησής του (θα λύσουν το **δεμένο** άνθρωπο).

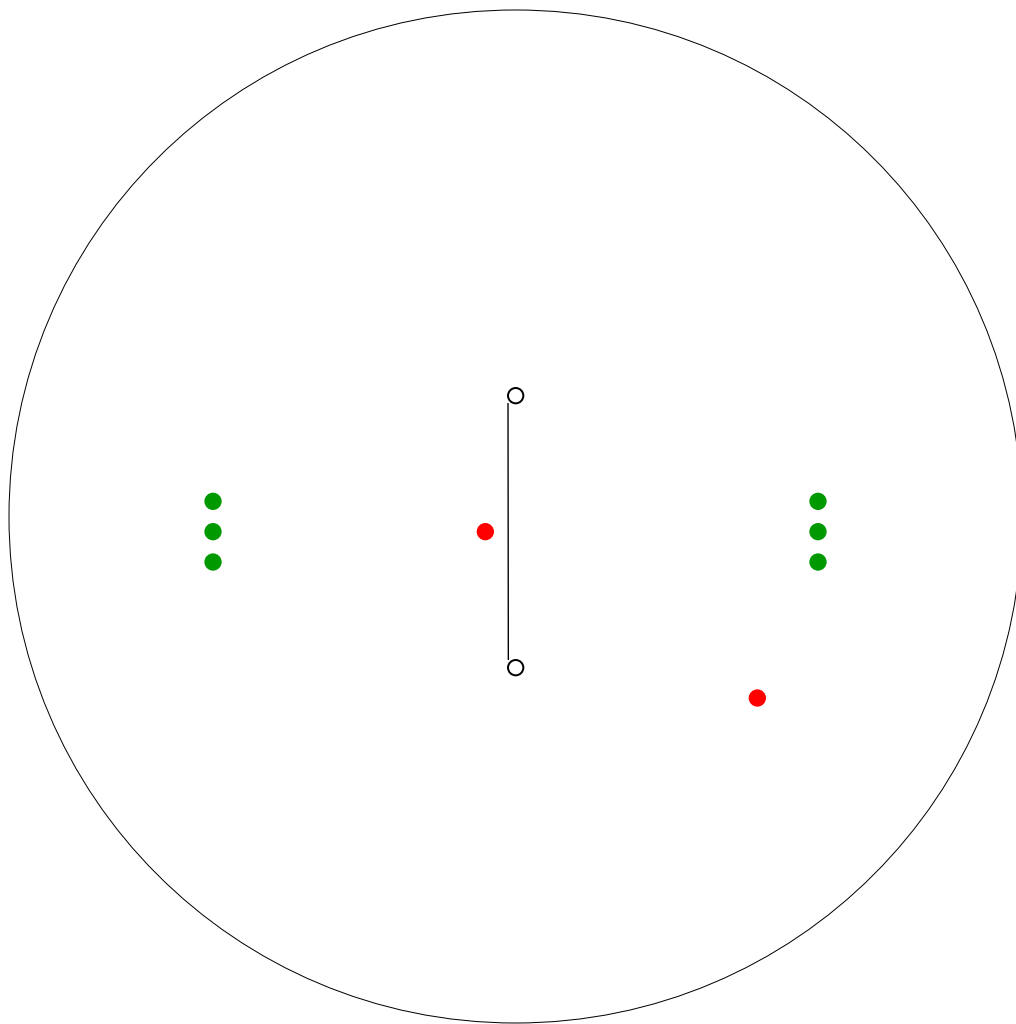
Συνεπώς η τελική εικόνα θα είναι αυτή του κενού, αδιαμόρφωτου, ικανού να υποδεχτεί οποιαδήποτε δράση χώρου.

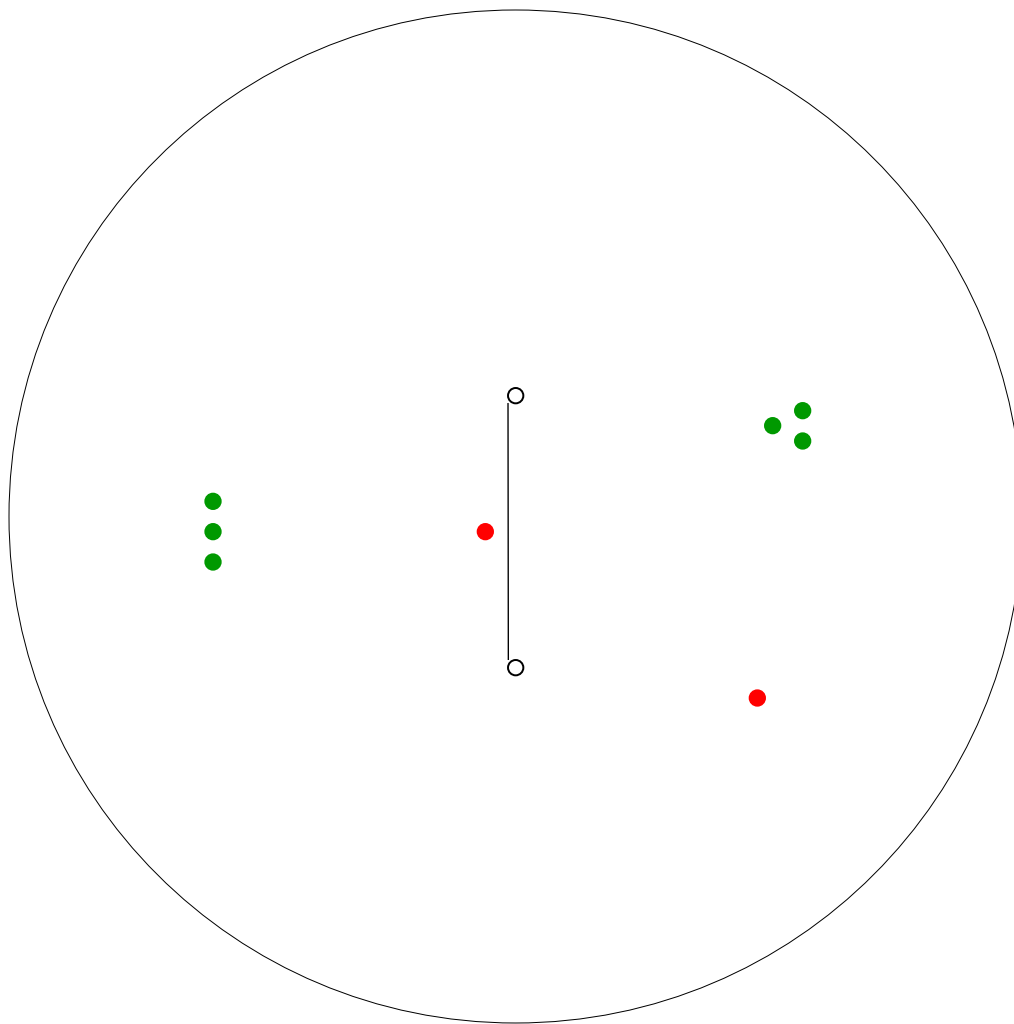

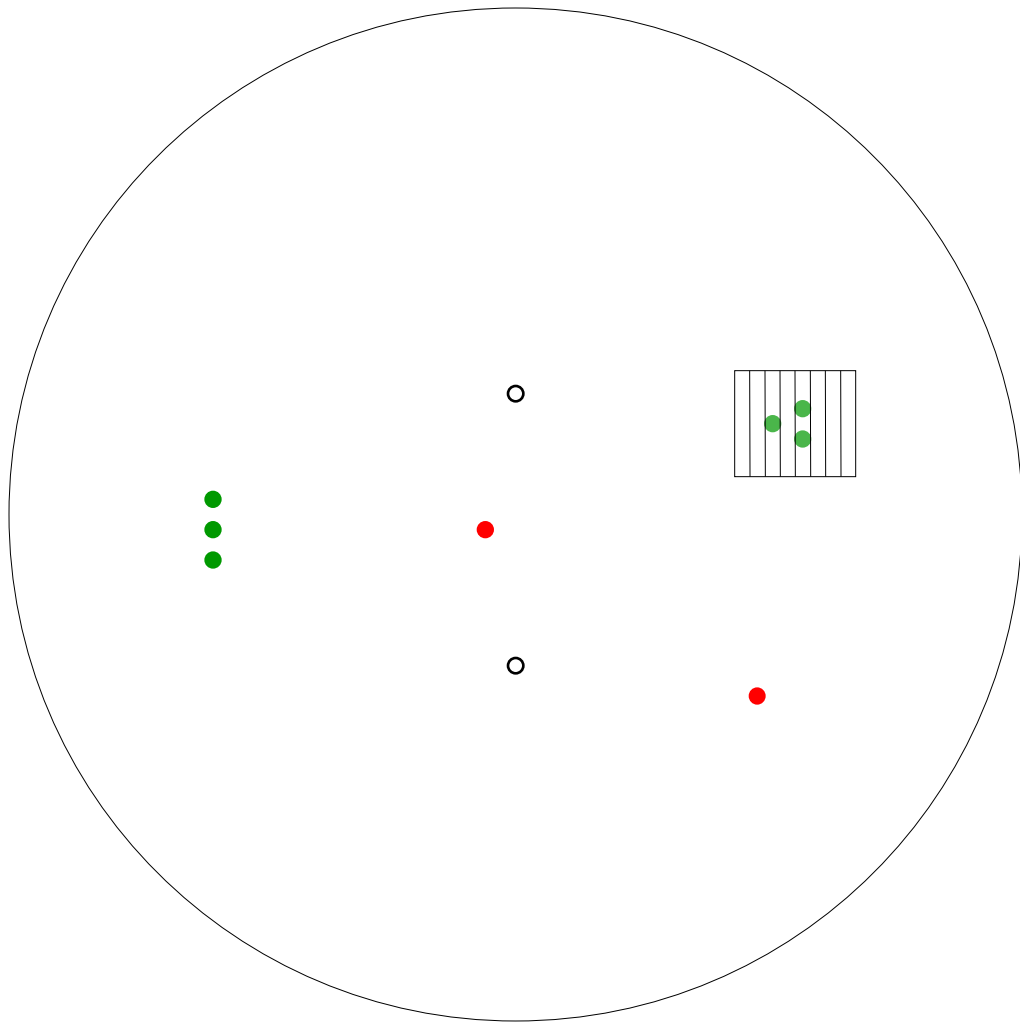

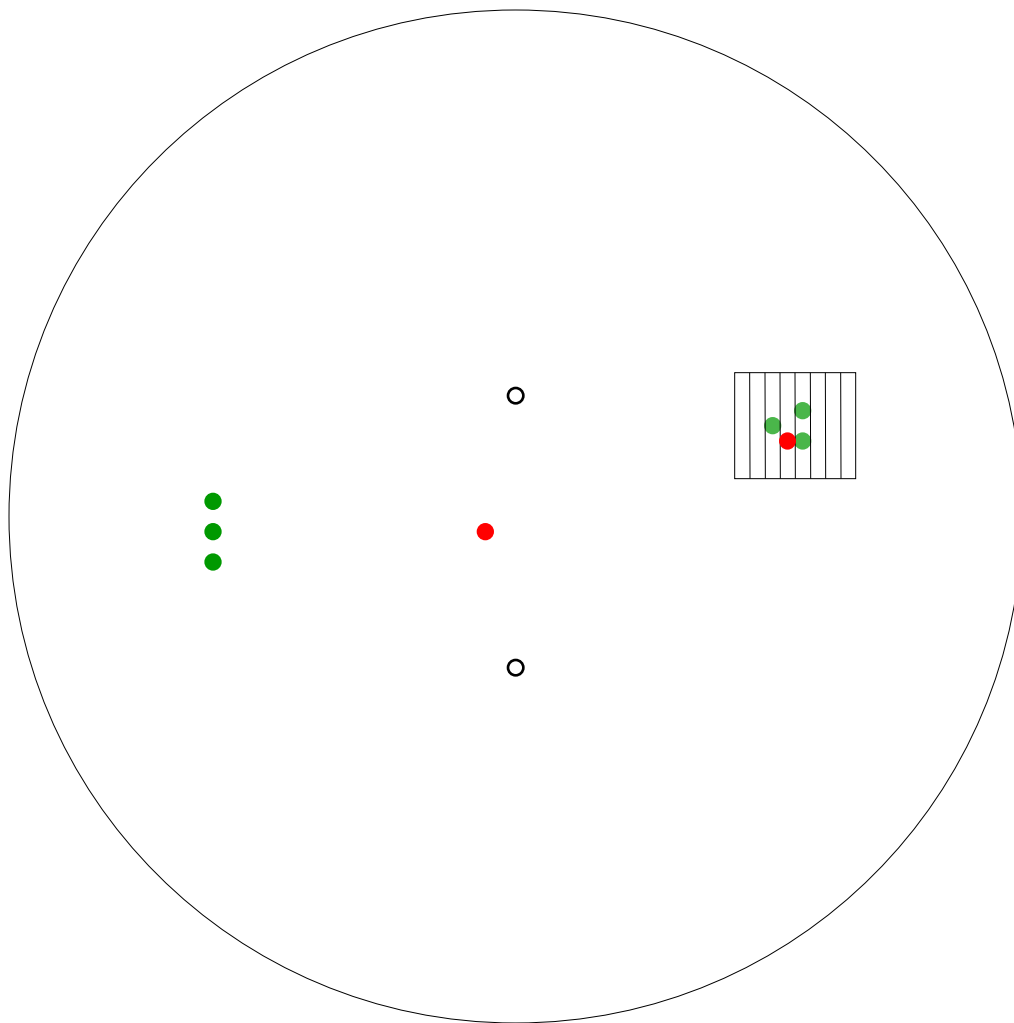

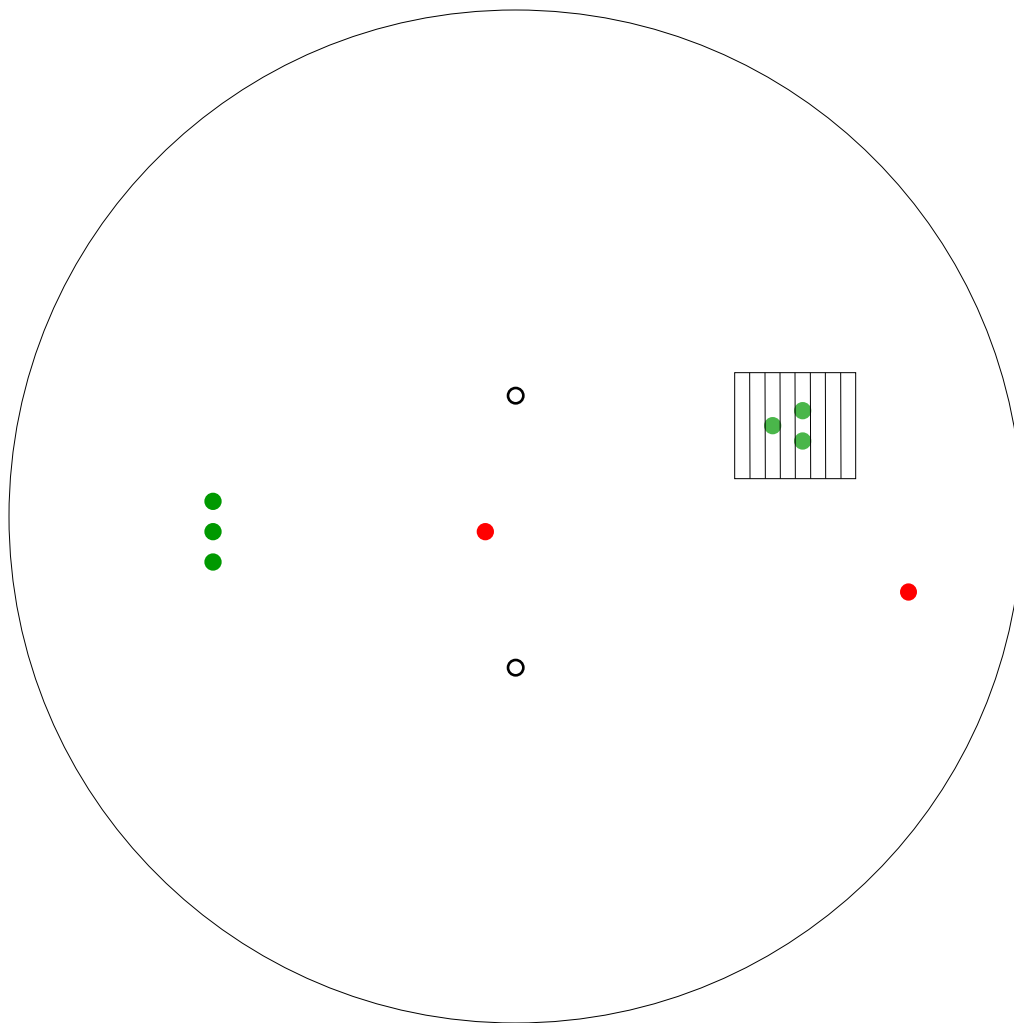

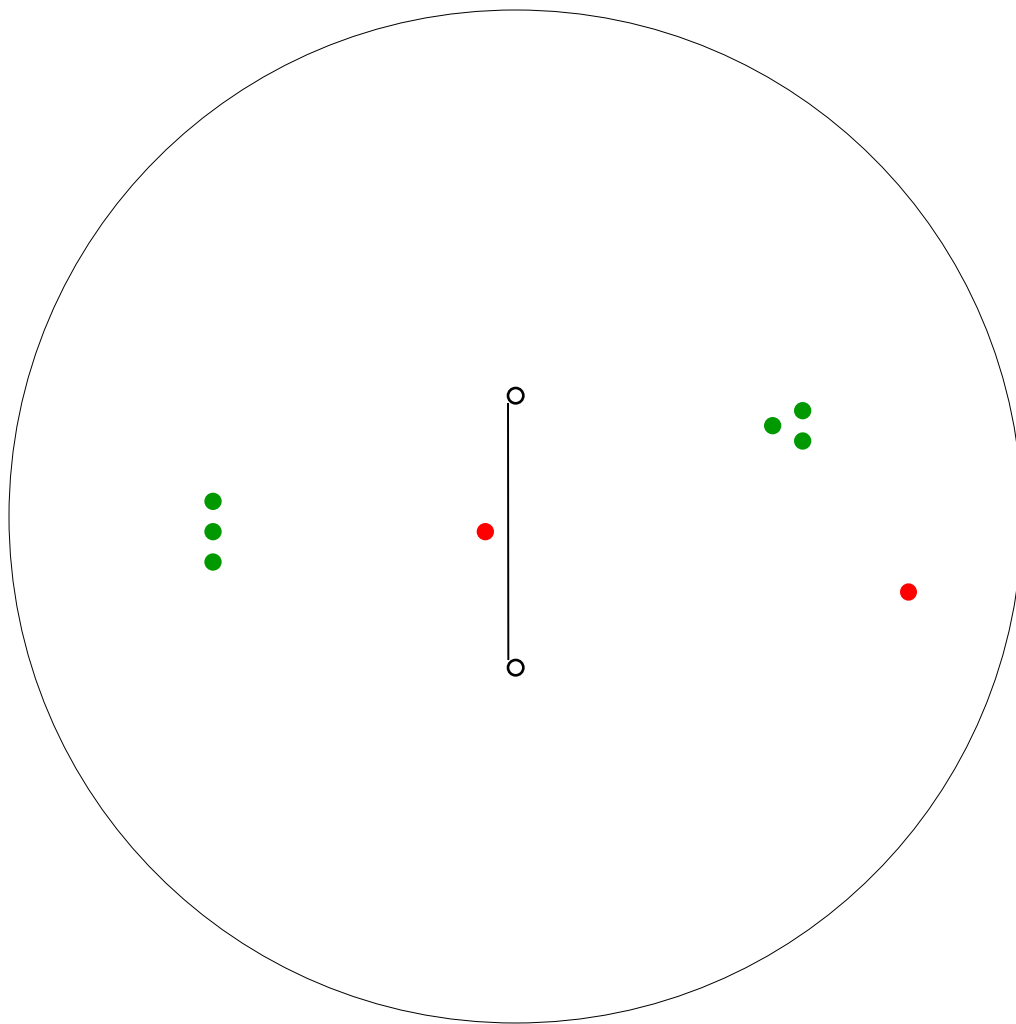

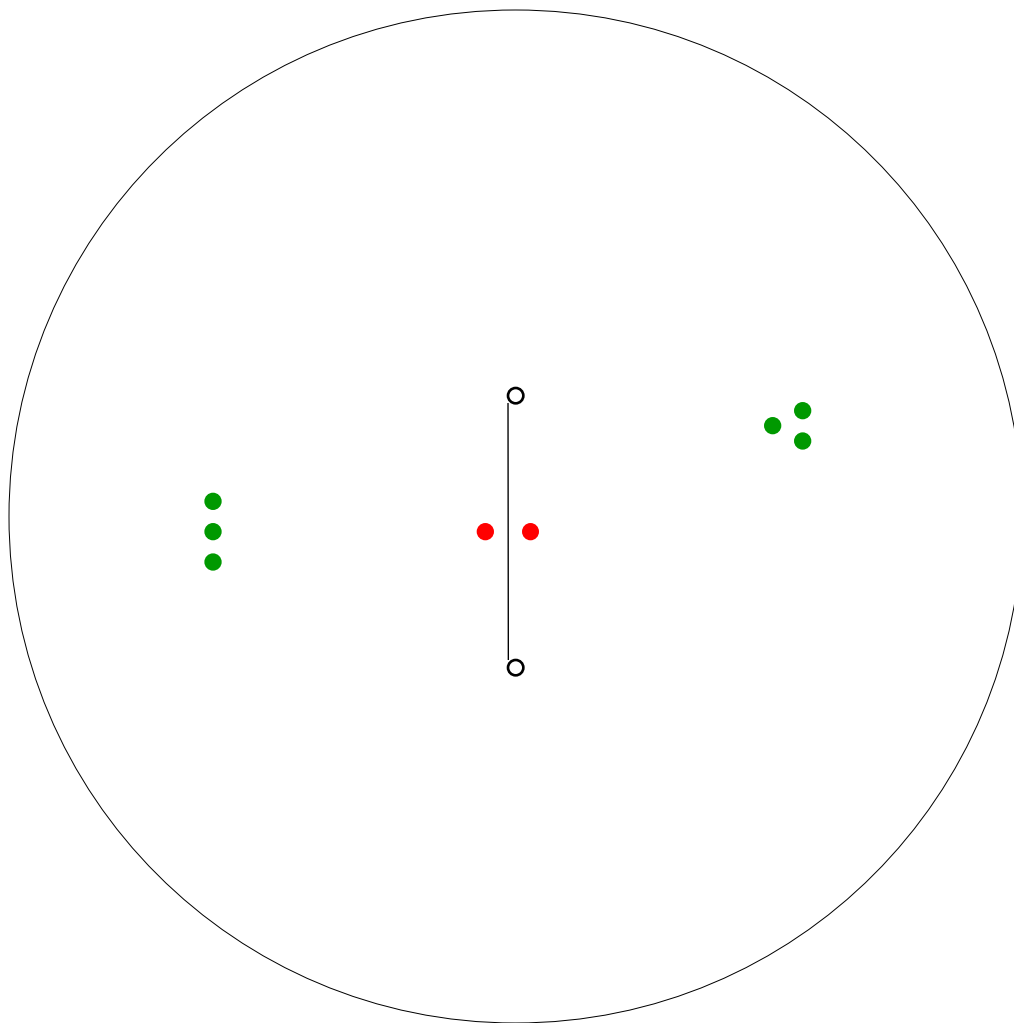

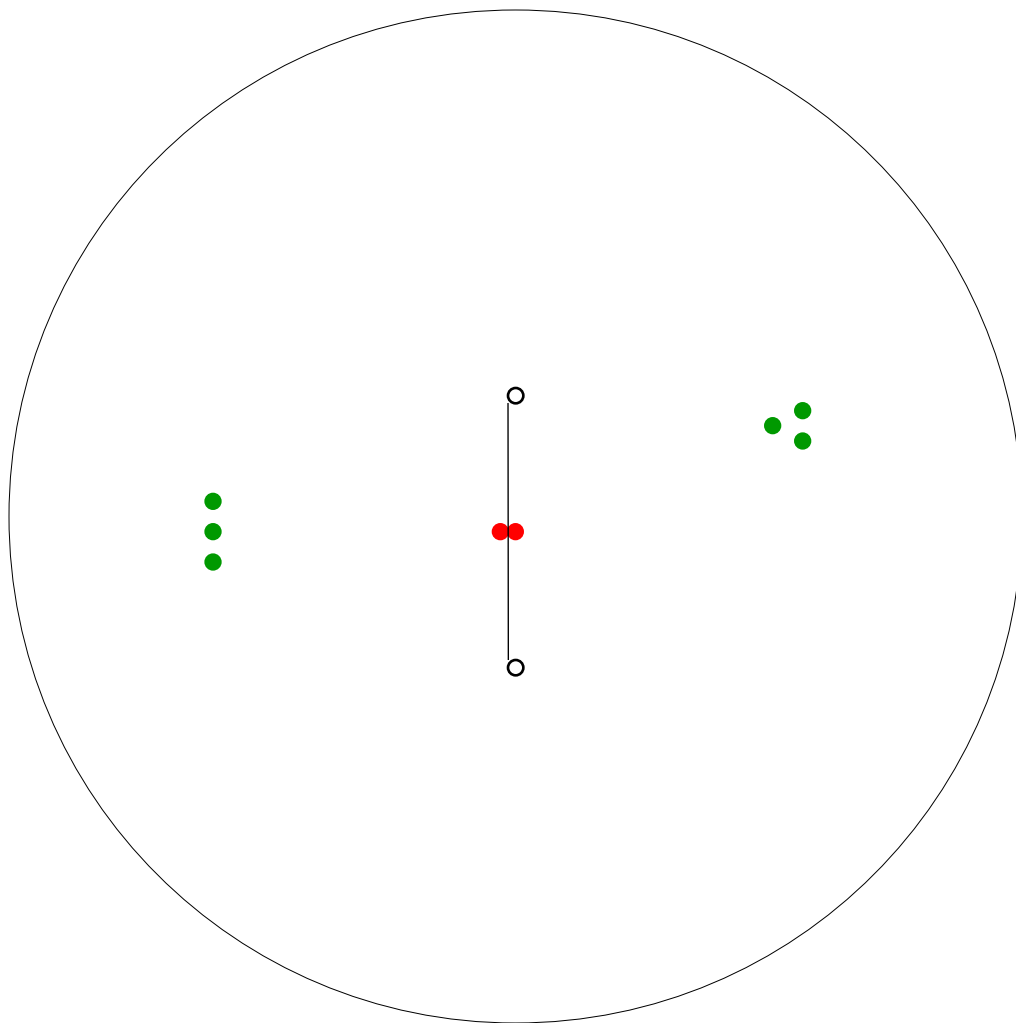

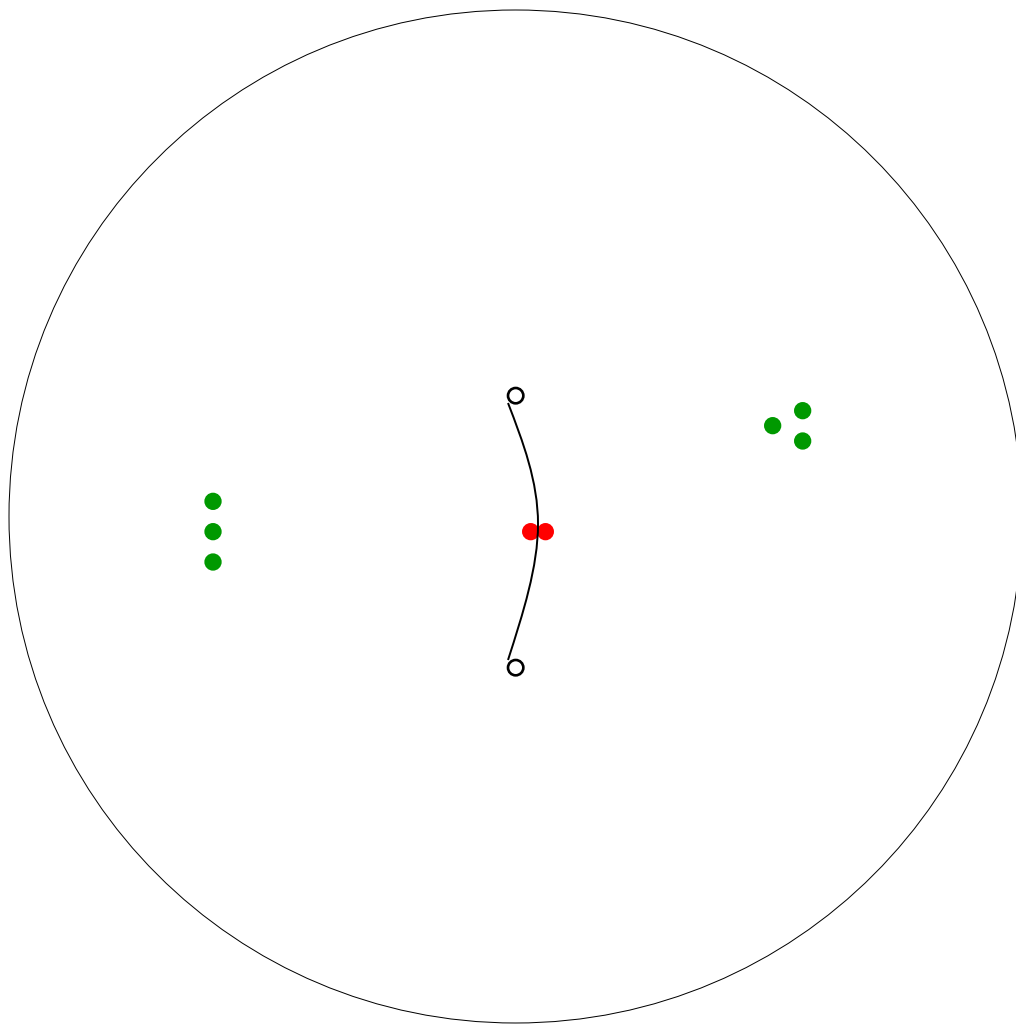

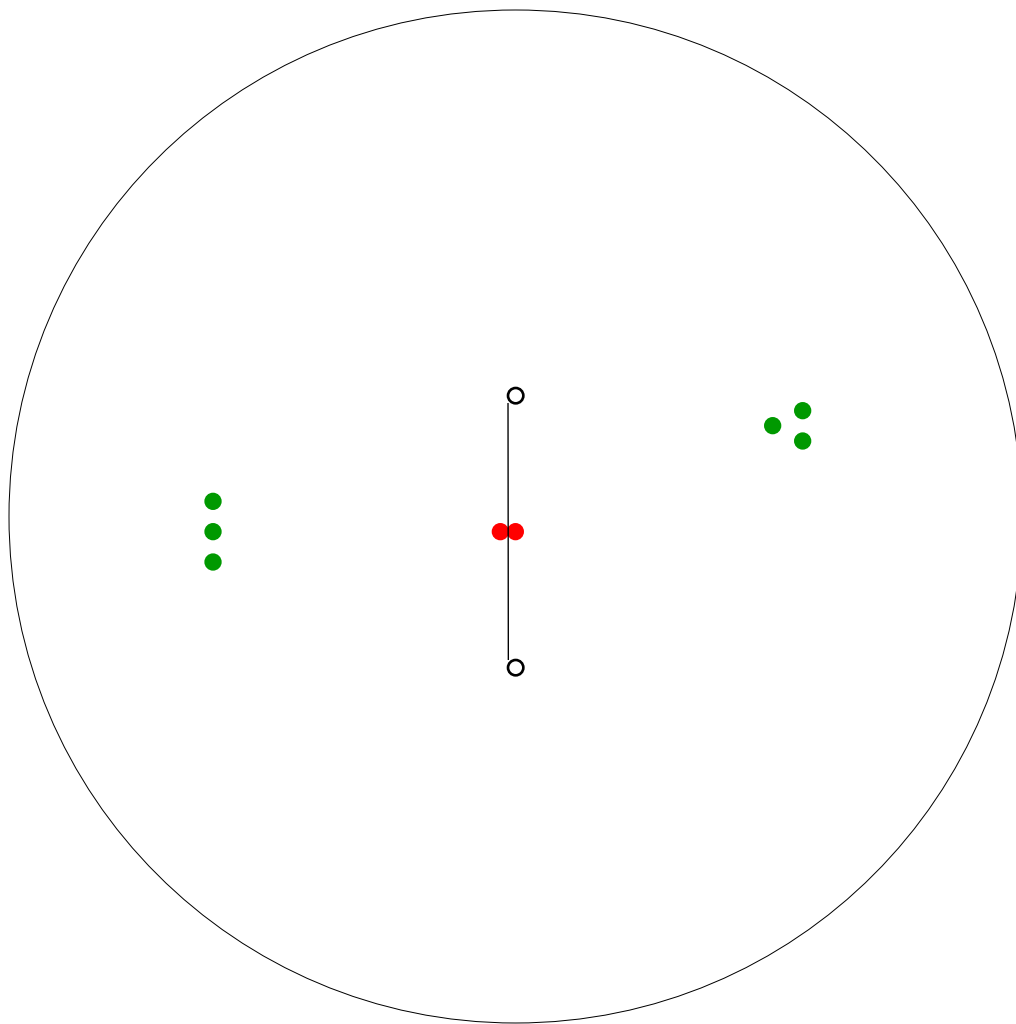

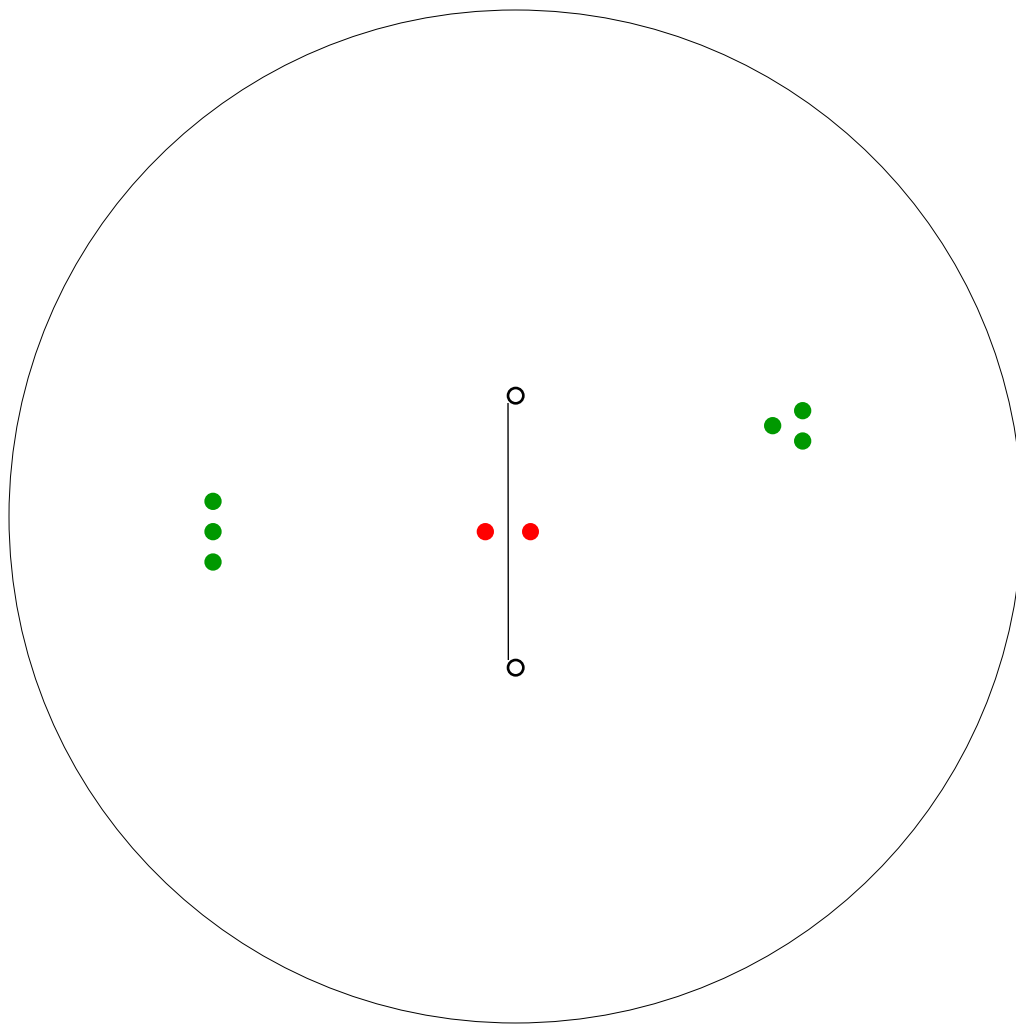

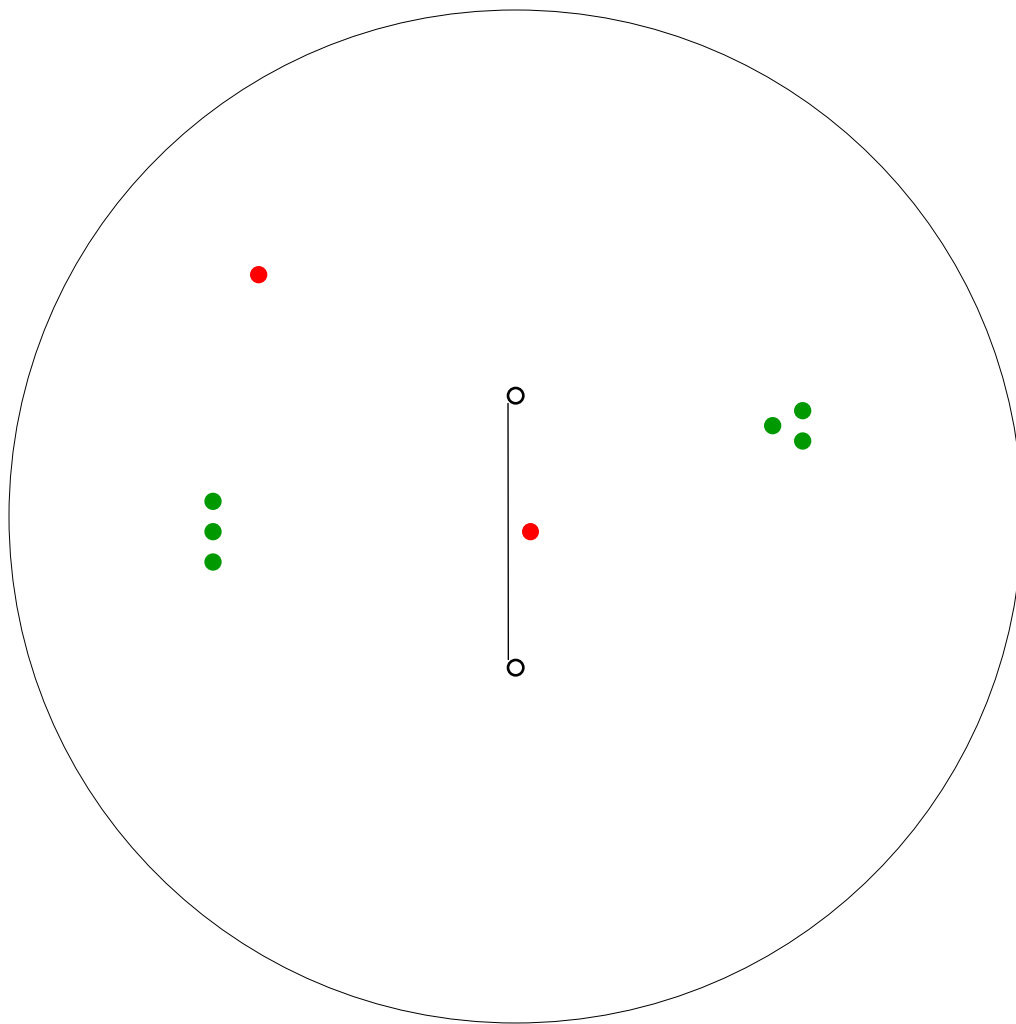

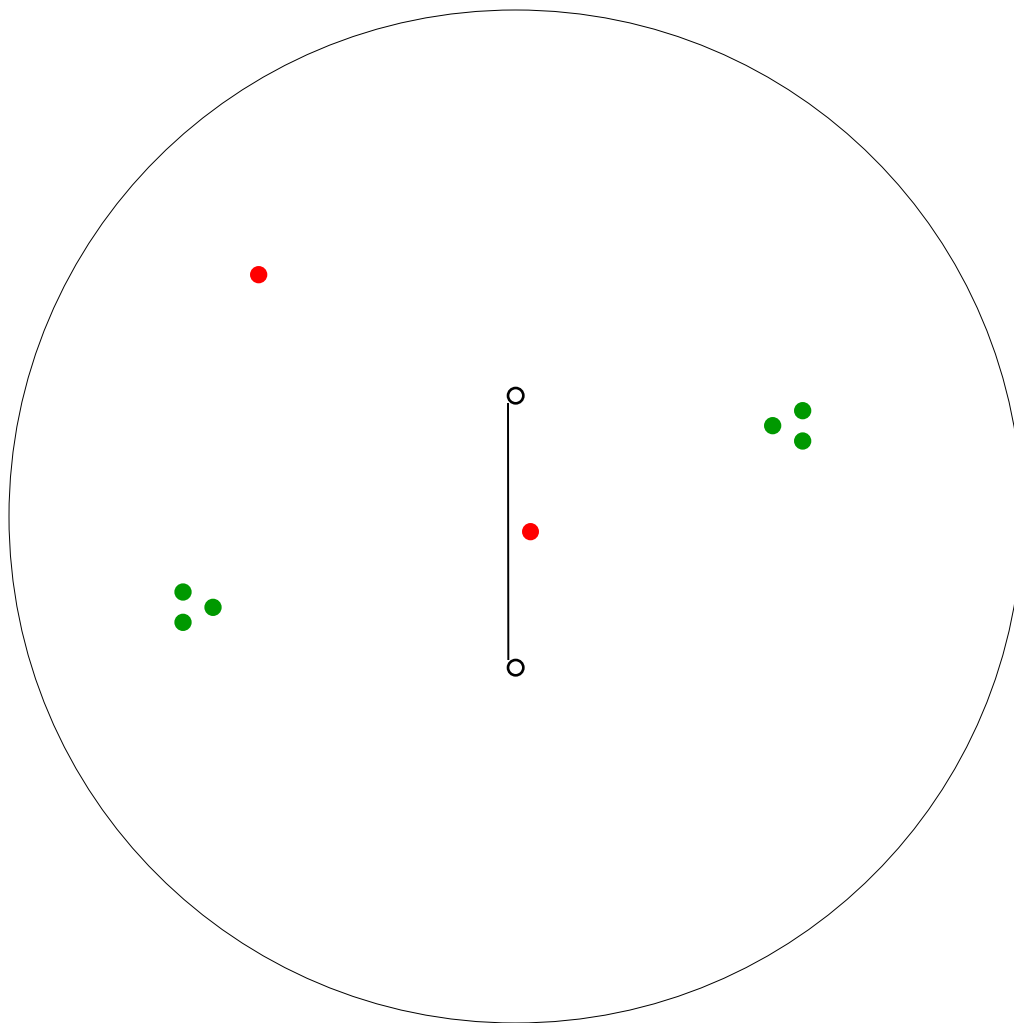

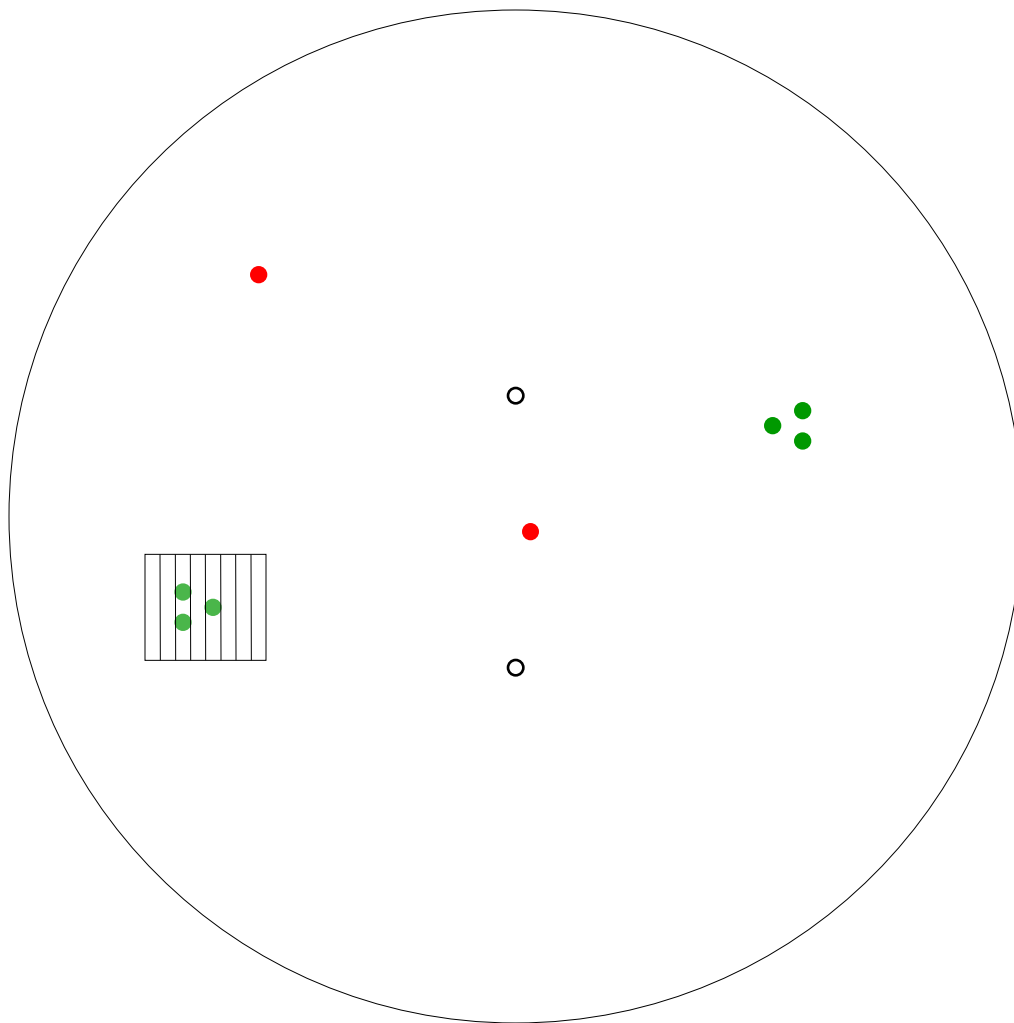

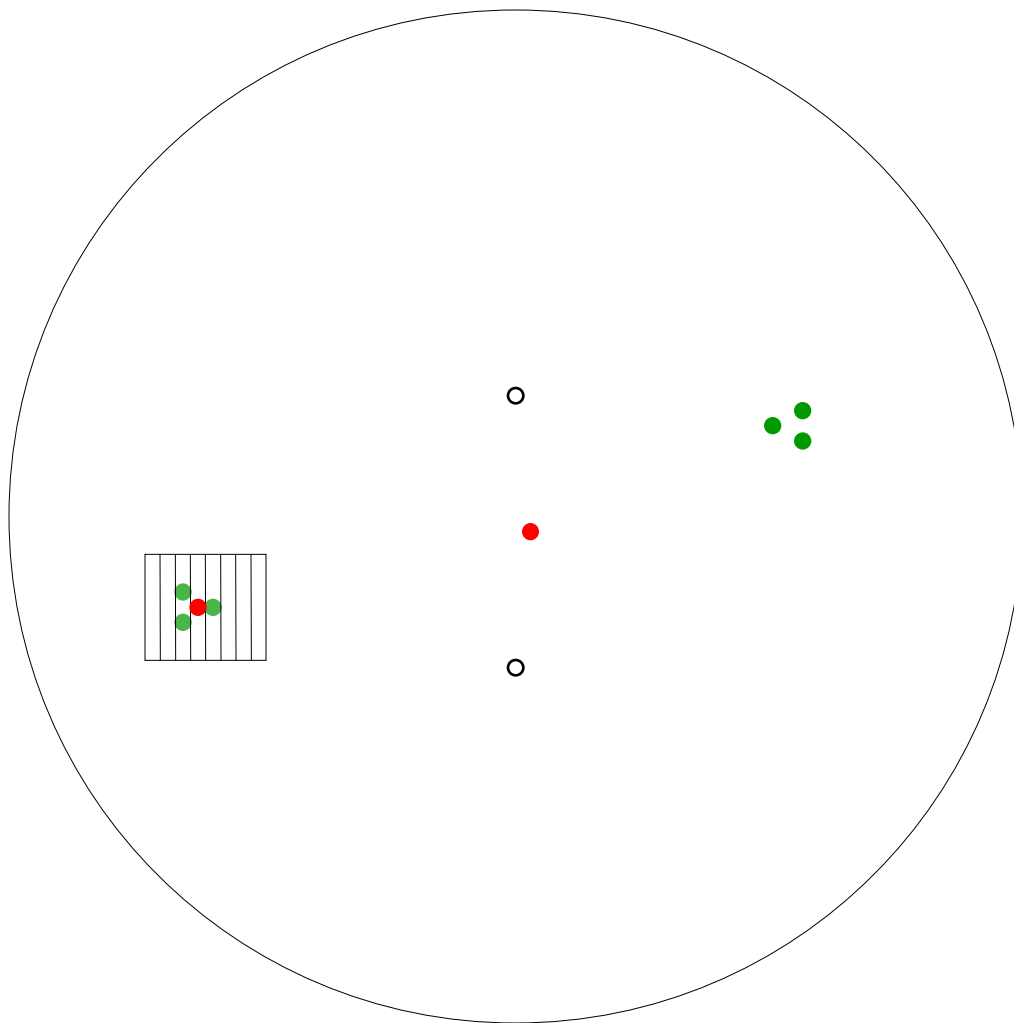

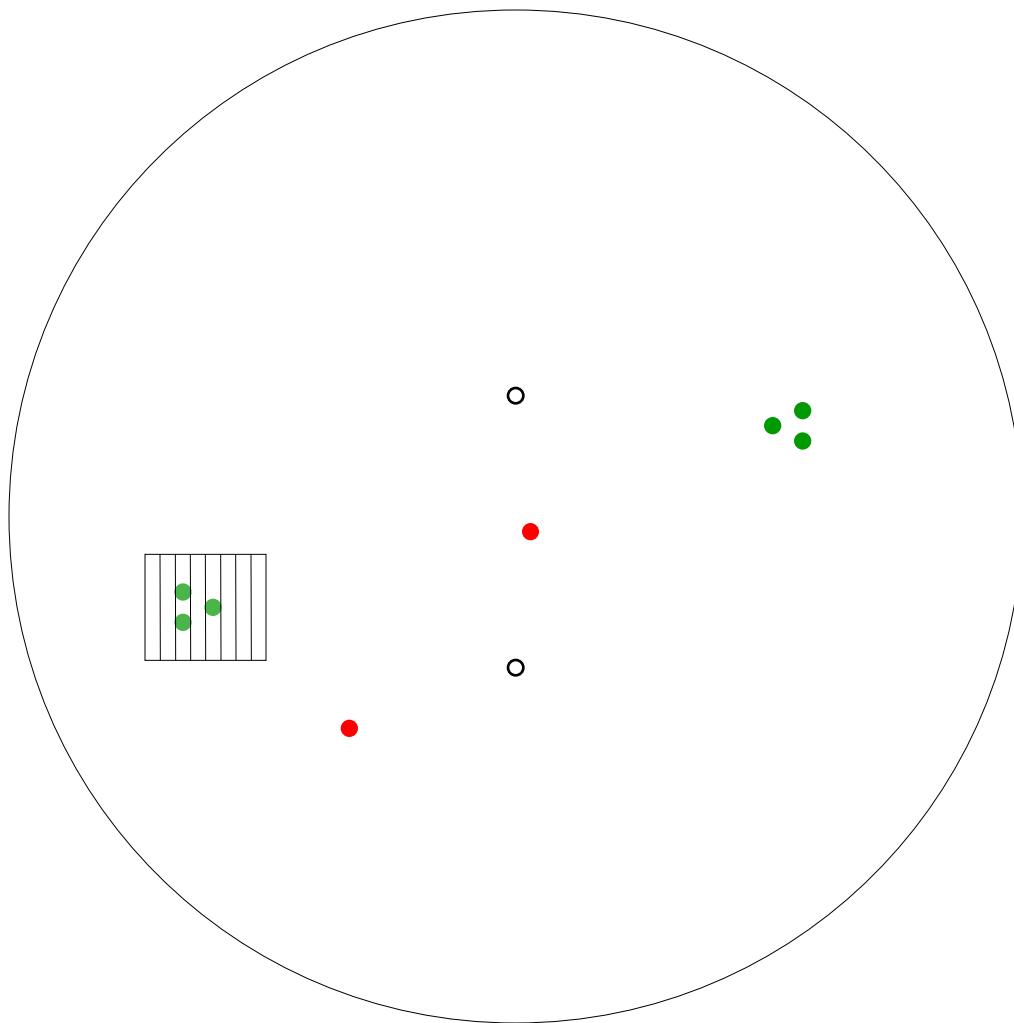

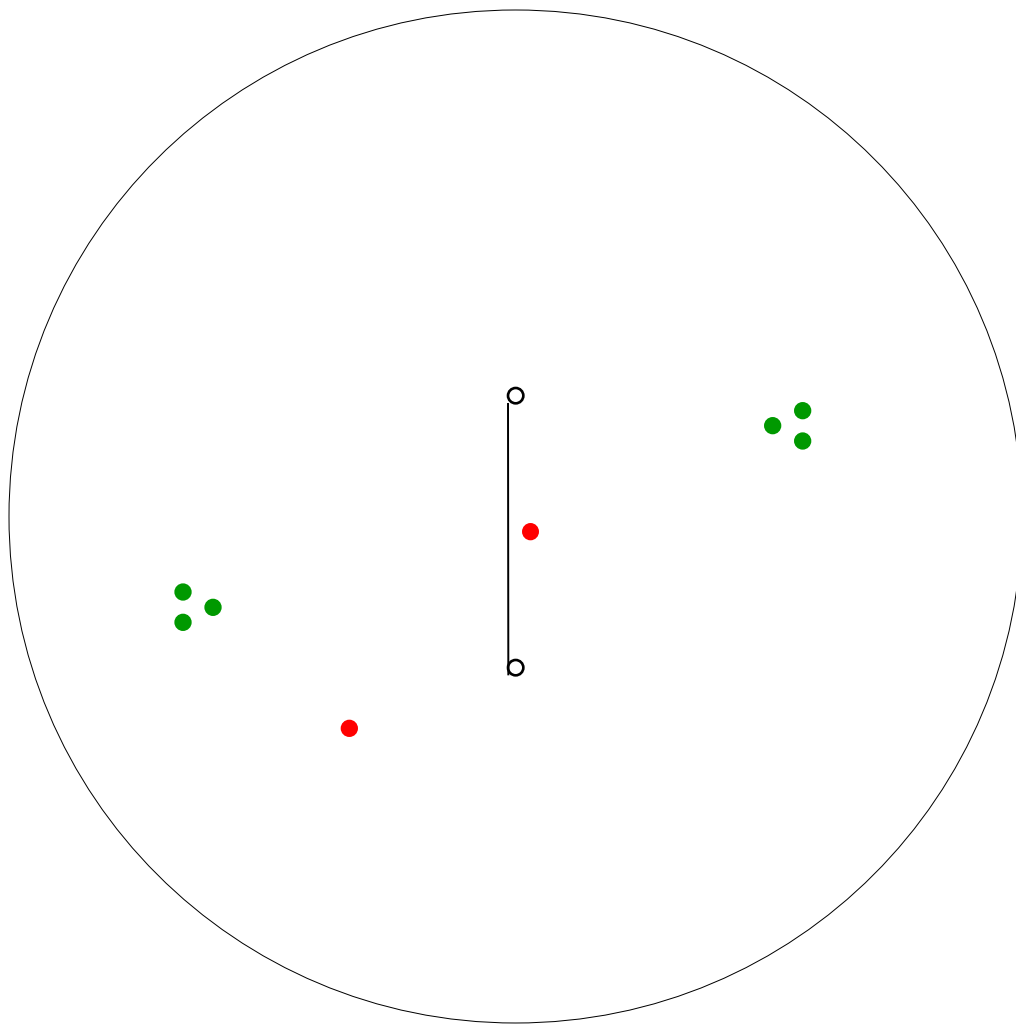

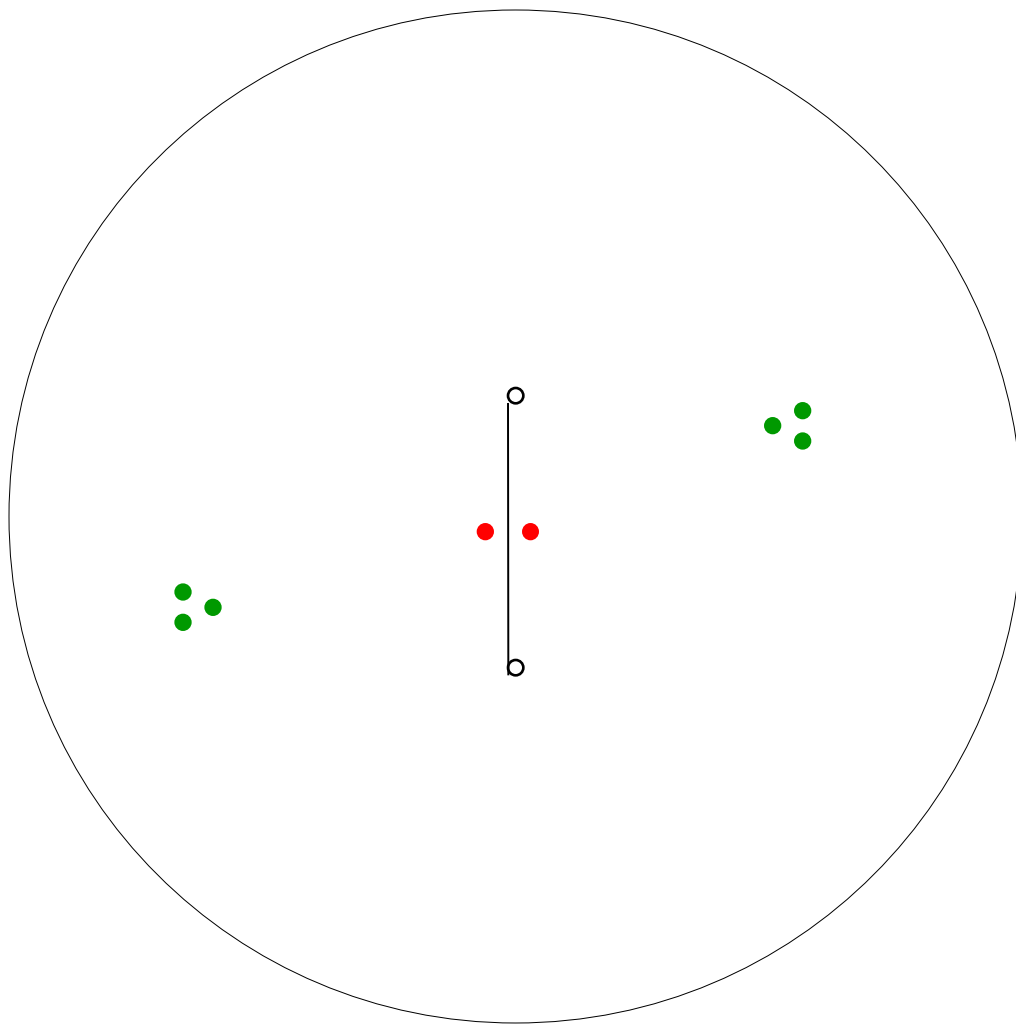

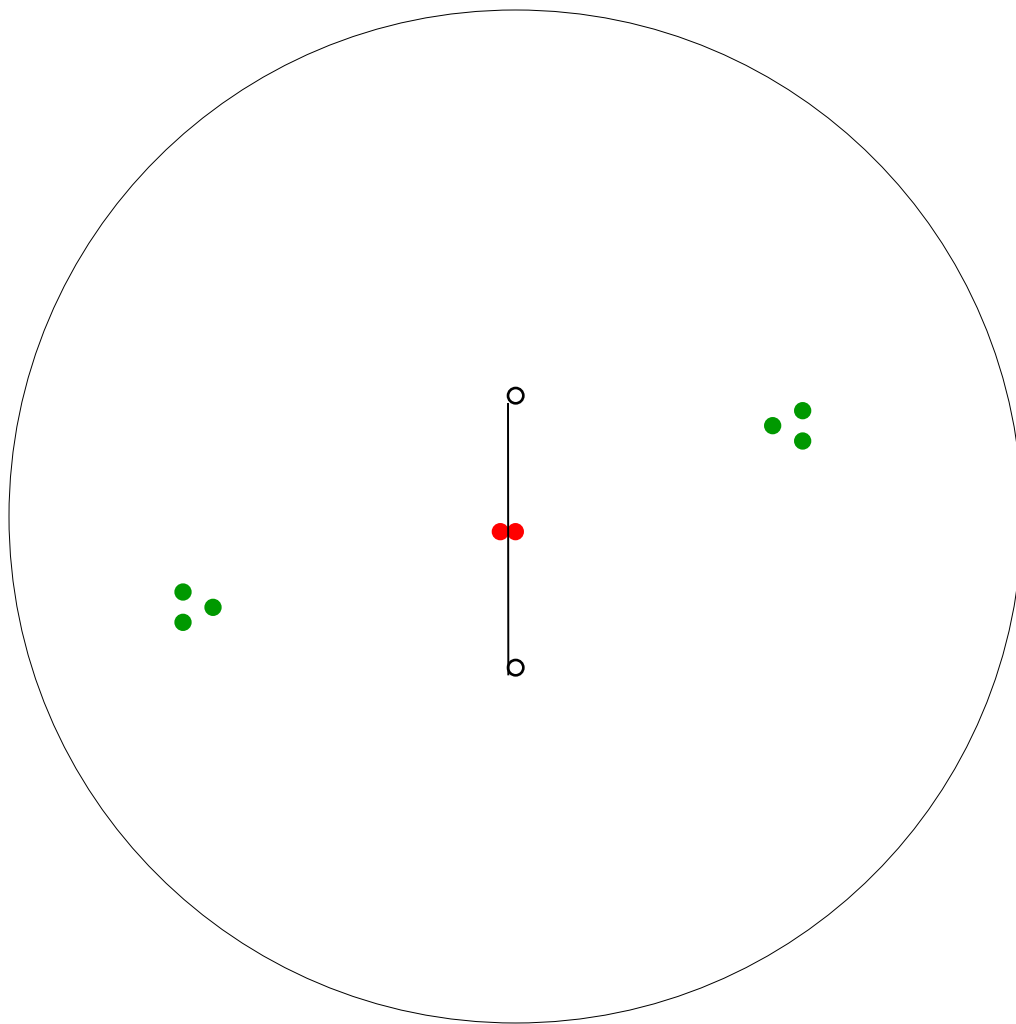

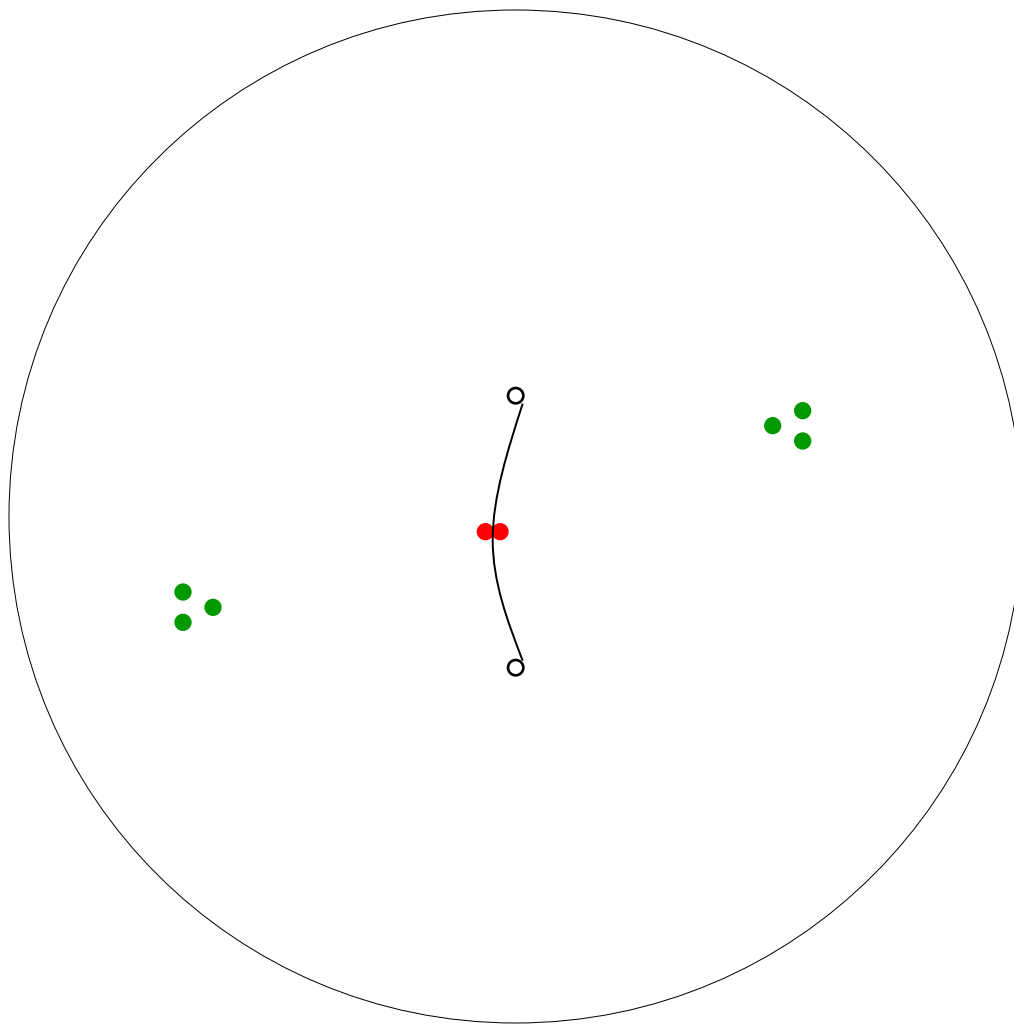

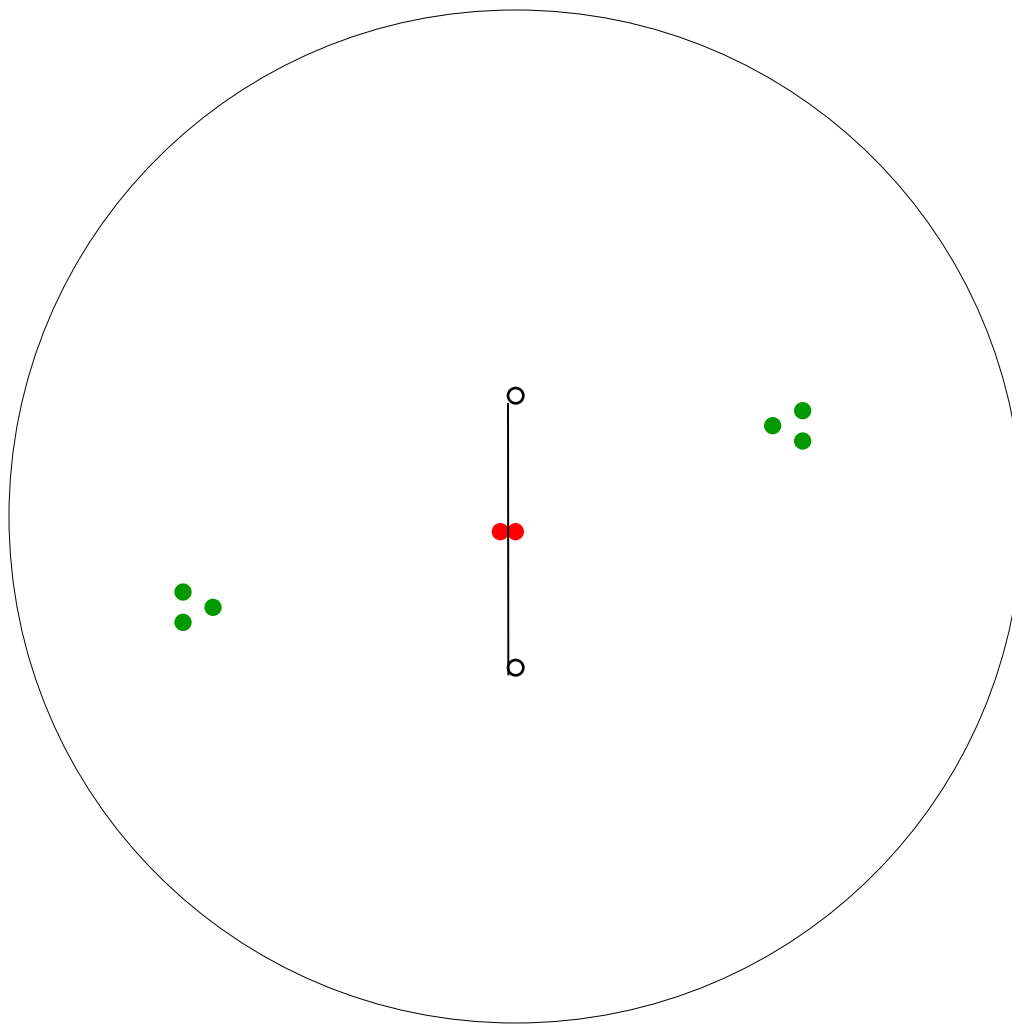

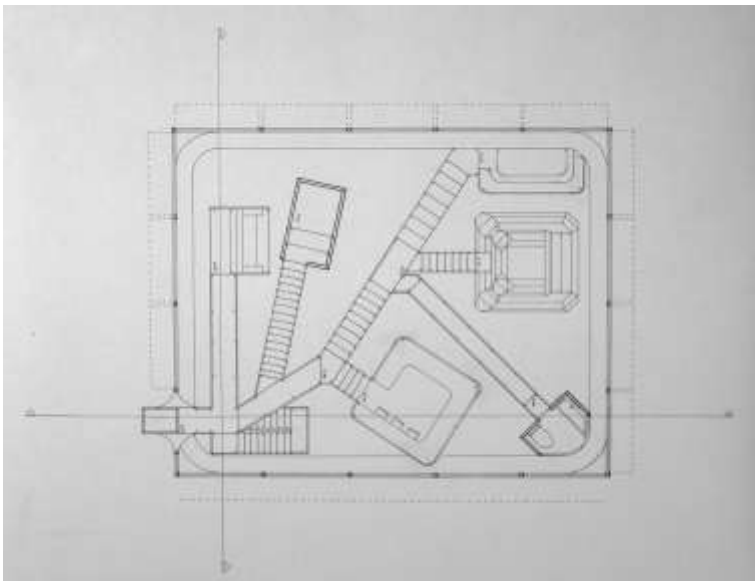
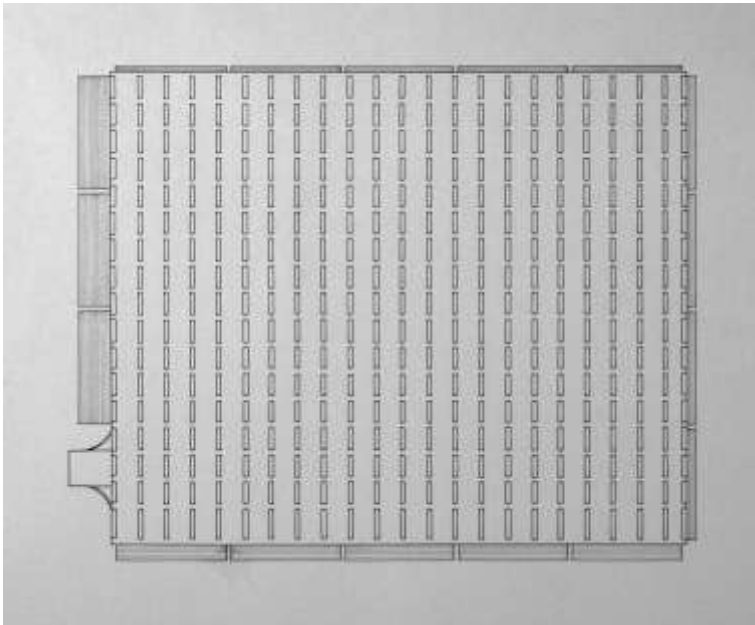

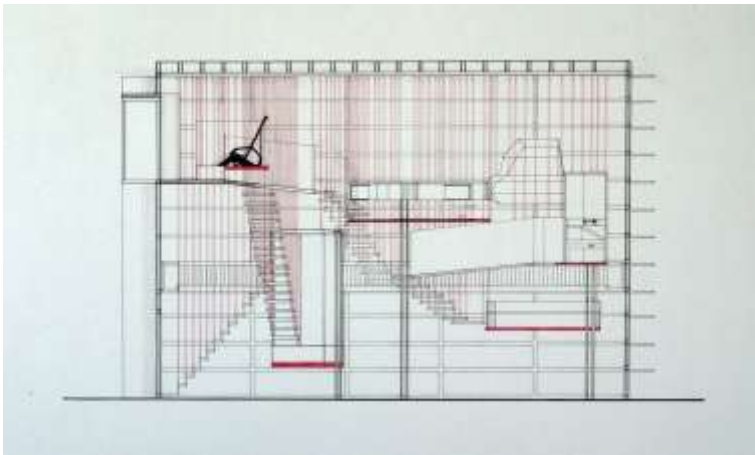
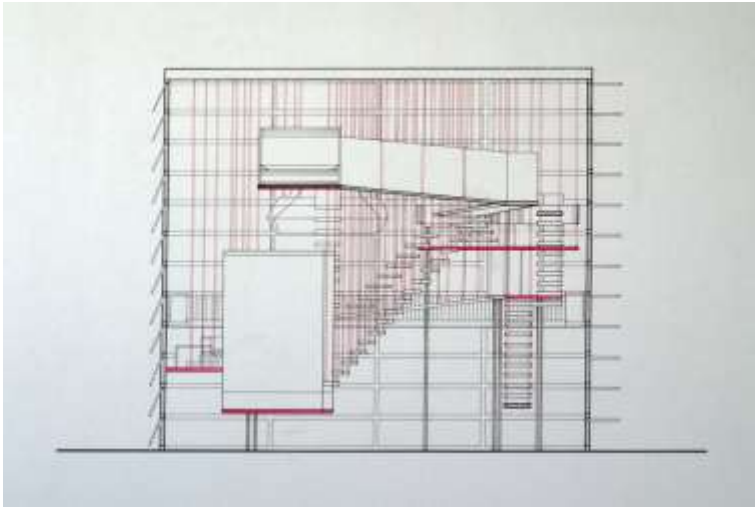

Performance 'Συγκατοίκηση' / Καταγραφή κίνησης,
επιμέλεια Επταμηνικάκη Λ.

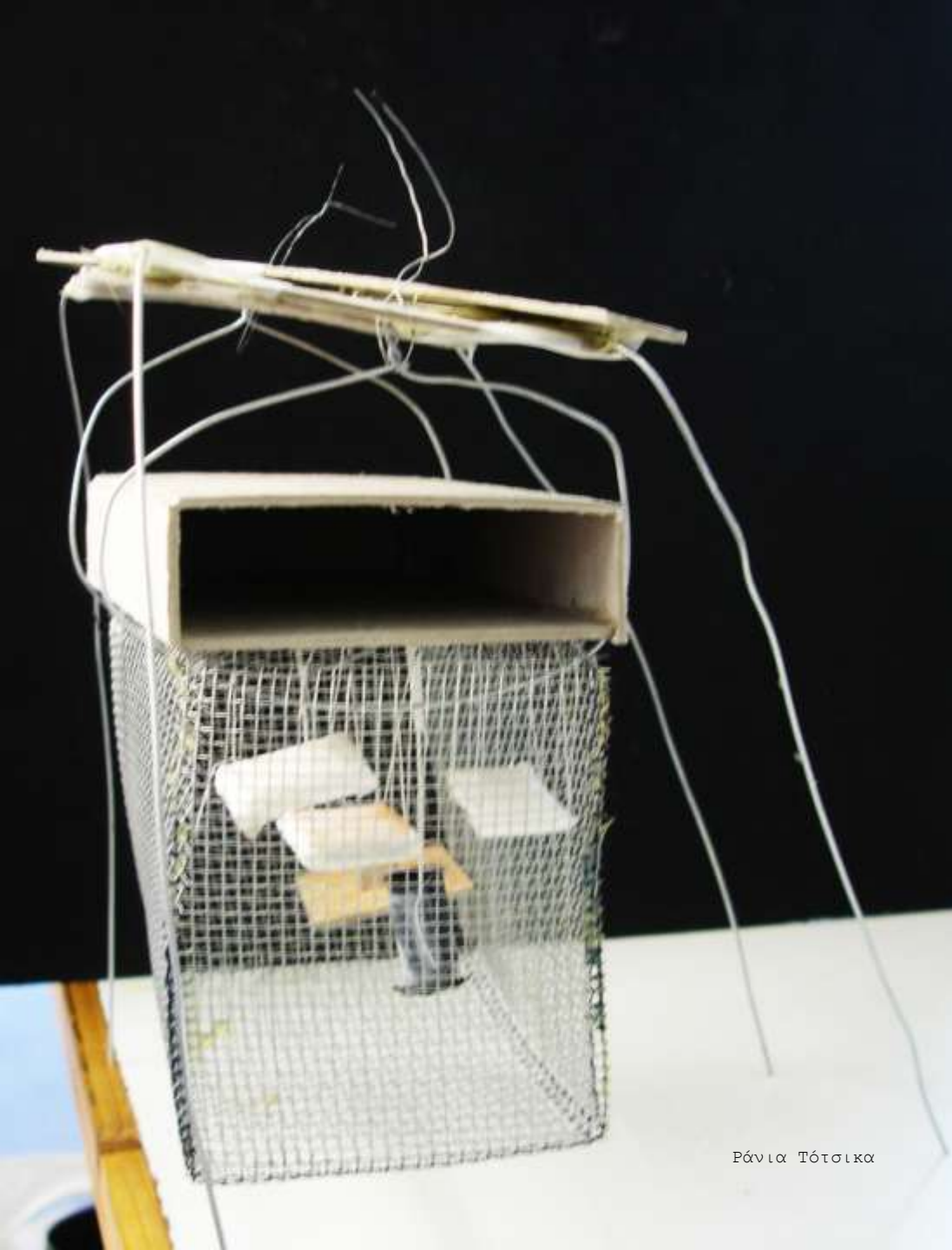

Ανθή Τζάκου

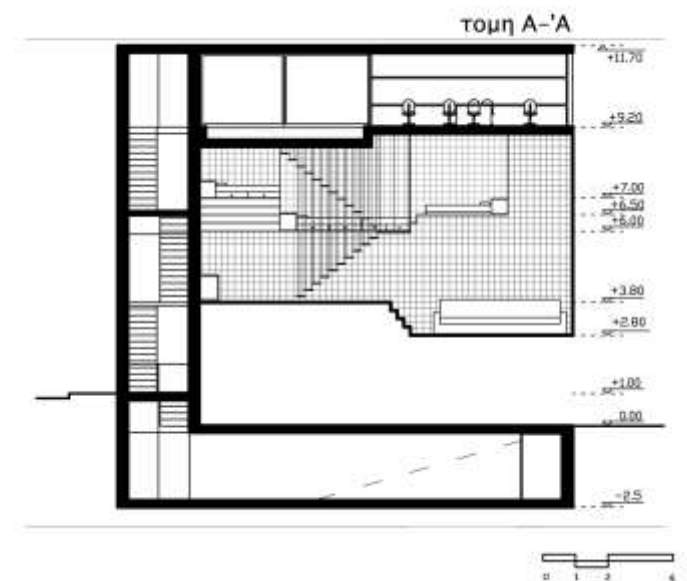
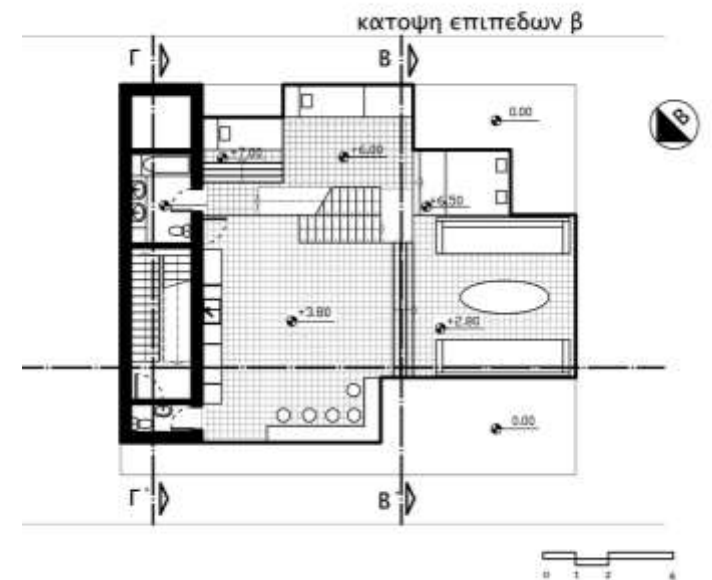

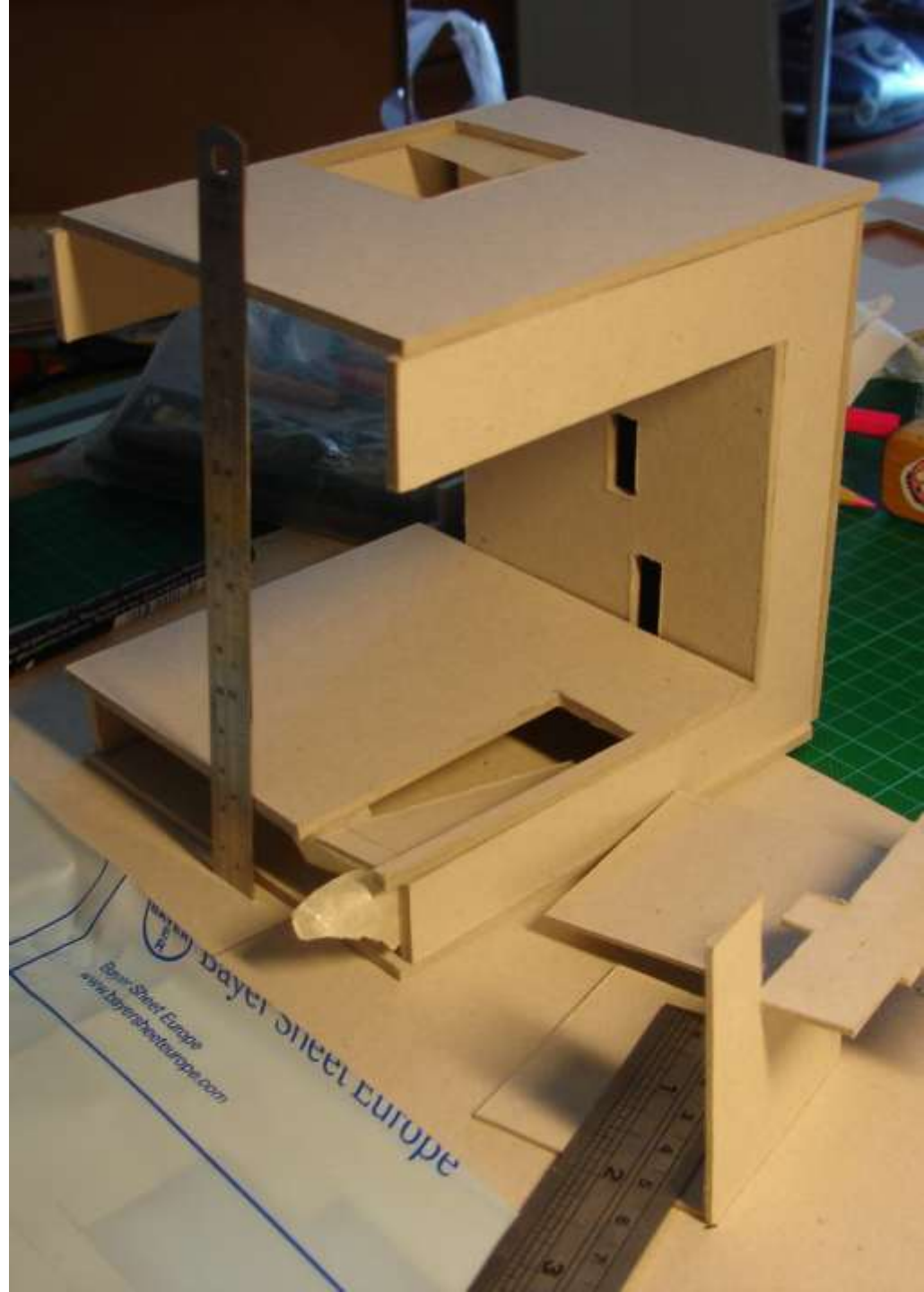

Ράνια Τότσικα

αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού

αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού

2009

2009
Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού
Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού
Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού

2009

Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού
Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού

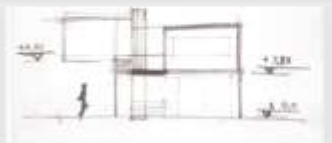
Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού
Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού

Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού
Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού

2009

Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού
Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού

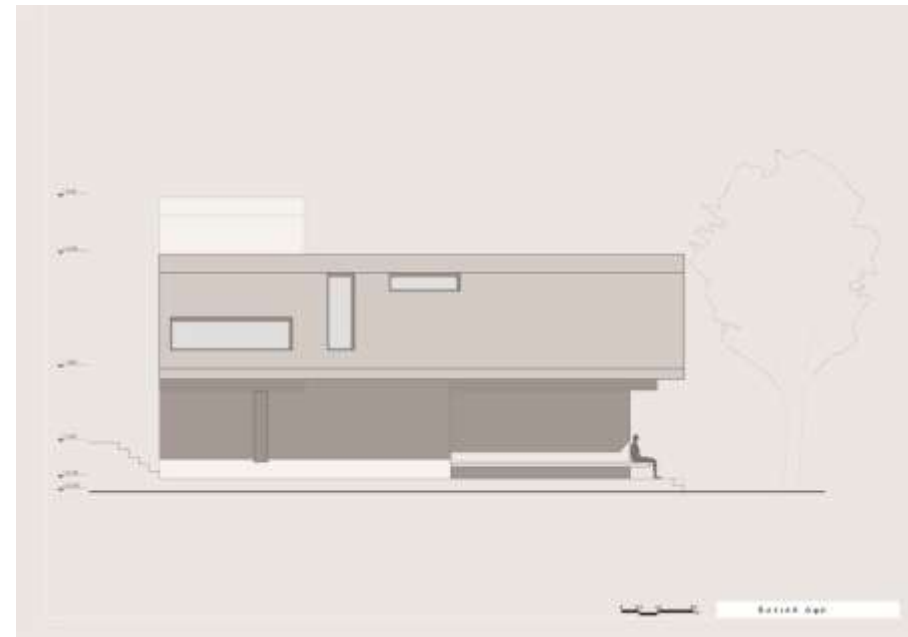

Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού
Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού

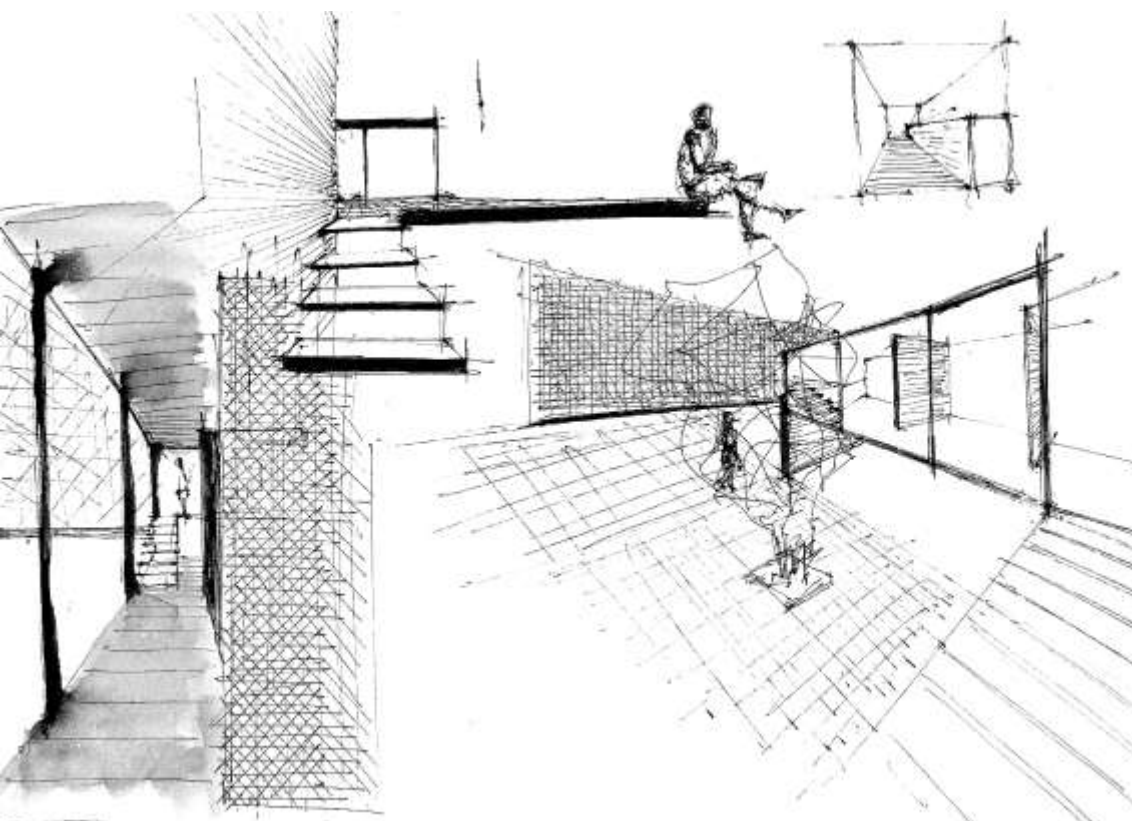
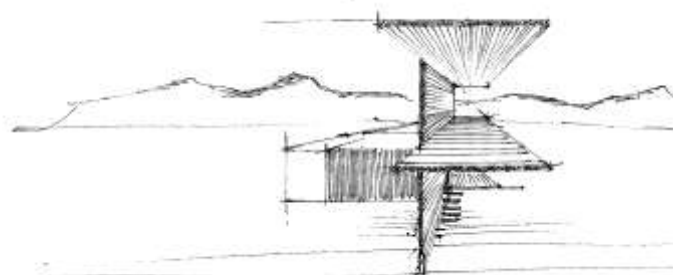

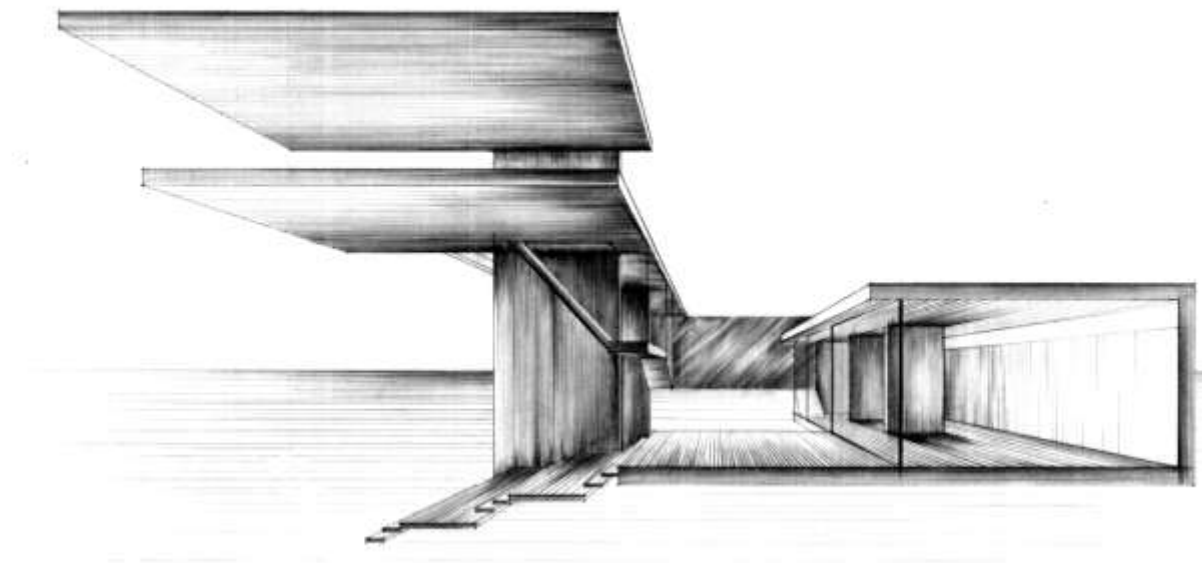
Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού
Αναμετα-
τακτική φάση
αναπροσανατολισμού

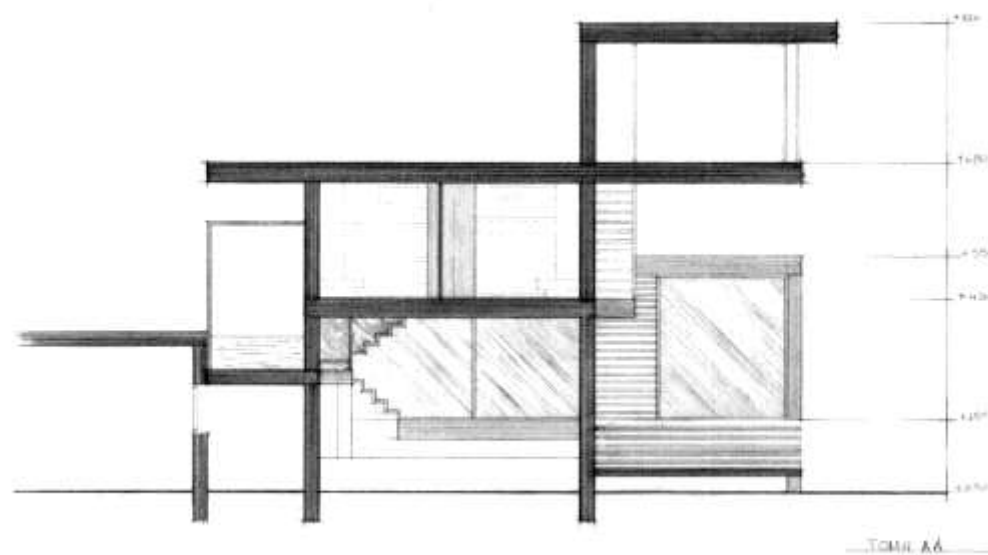
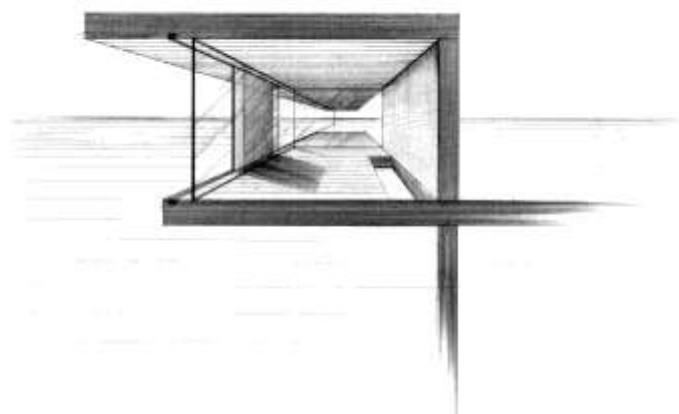
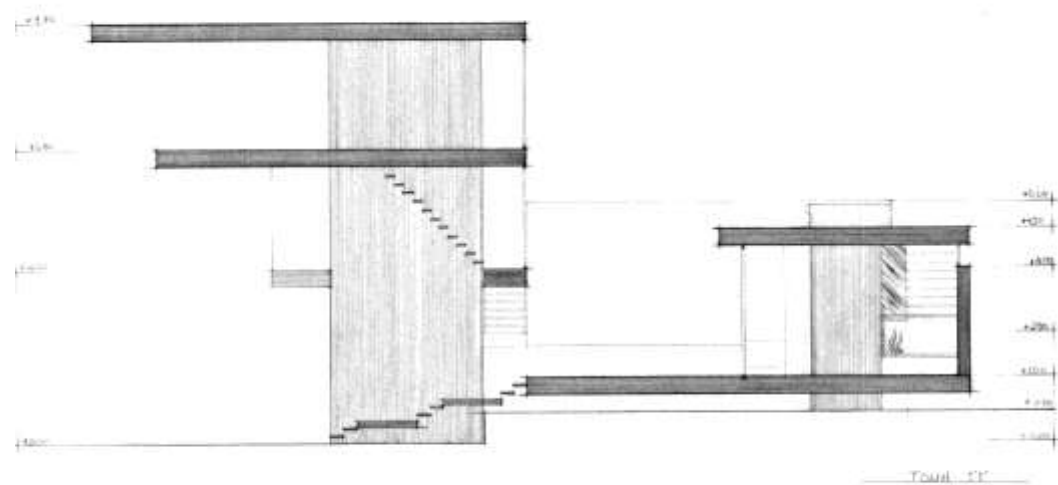

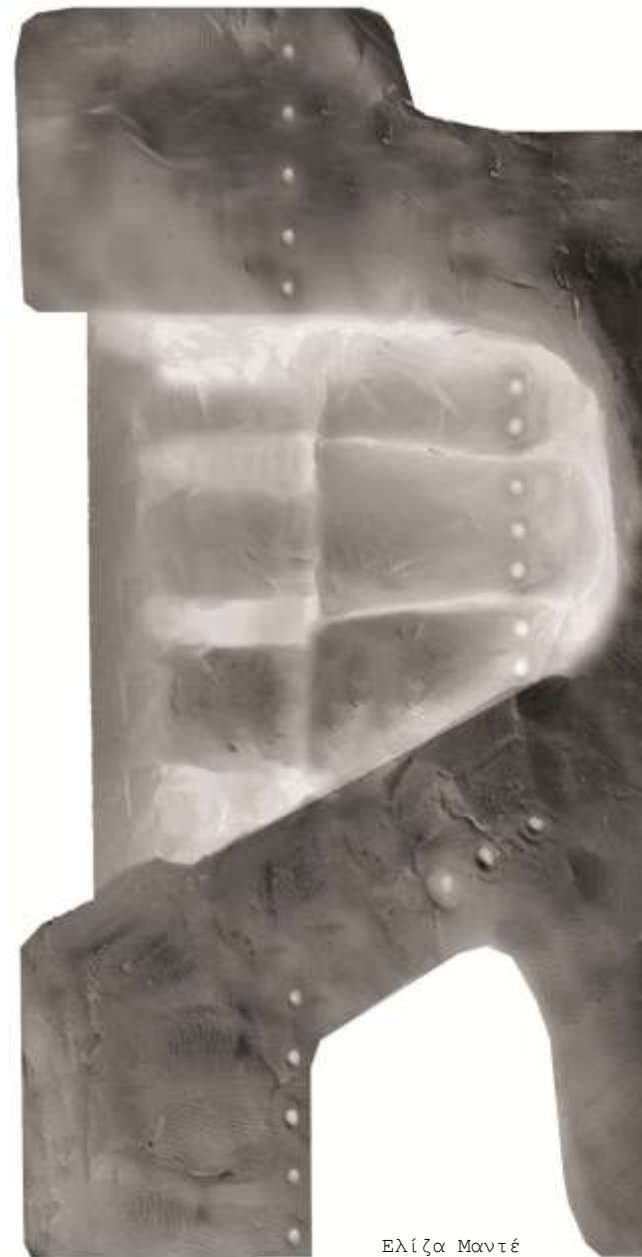
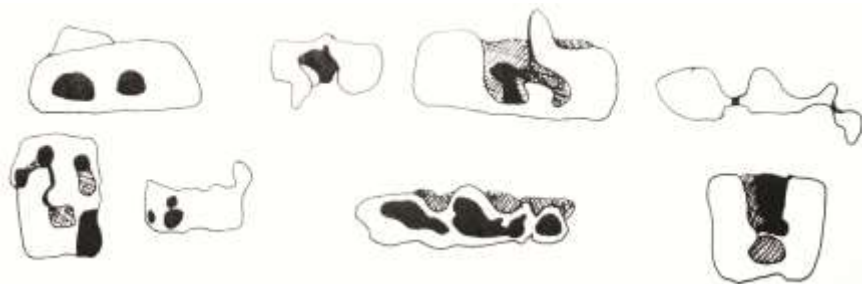
130/08/96 2. Στοιχείο: σφαιρικό, με δύο άξονες διακλάδωσης
 - πρώτος άξονας για να σφαιρικός, ο οποίος είναι αναδιπλούμενος
 - δεύτερος άξονας, ο οποίος είναι διακλάδωσης, διακλάδωσης
 ή και ο οποίος είναι ο οποίος είναι αναδιπλούμενος
 ή και ο οποίος είναι ο οποίος είναι αναδιπλούμενος

κατοικώντας τη μάζα
δημιουργία χώρου κατοίκησης με εργαλείο το κενό

ΕΛΙΖΑ ΜΑΝΤΕ

